

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
(Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มโธ)
ด้วยกระบวนการ E-PLC

นายอาทร เชื้อวังคำ

สารนิพนธ์ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
พ.ศ. 2568

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ
(Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)
ด้วยกระบวนการ E-PLC

นายอาทร เชื้อวังคำ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
พ.ศ. 2568

ใบรับรองสารนิพนธ์
วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

ชื่อสารนิพนธ์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

ชื่อผู้ทำสารนิพนธ์ นายอาทร เชื้อวงศ์

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ดร.สงคราม นากา)

..... กรรมการ

(ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์)

..... กรรมการ

(ดร.พิสิฐ เทพไกรวัล)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.ประสงค์ ต่อโชติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์สุรลักษณ์ รักษาเคน)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC
ผู้วิจัย	นายอาทร เชื้อวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ดร.ประสงค์ ต่อโชติ อาจารย์สุรลักษณ์ รักษาเคน
หลักสูตร	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
วิทยาลัย	วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนี ประสิทธิภาพการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของโดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) กลุ่มเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบใช้การทดสอบค่า t (t-test แบบ dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.11 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 86.0 หรือ E1/E2 เท่ากับ 81.11 / 86.0 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ E-PLC ซึ่งมีเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าโดยรวมดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.6000 หมายถึง ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในลักษณะที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค

2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ E-PLC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถดำเนินการจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้การปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินสารนิพนธ์จนกระทั่งสารนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. สงคราม นากา ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ และดร.พิสิฐ เทพ ไกรวัล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการอ่านและให้คำแนะนำที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง รวมทั้งให้ความกรุณาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยช่วยให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน คือ นายพลสันต์ พิมพ์ภักดี ผู้อำนวยการโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) นางสาวอรรจนีย์ นิตยาชิต ครูพี่เลี้ยง ดร.คเชนทร์ กองพิลาศึกษานิเทศก์ นายมนูรินทร์ ปิตตาโส ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ นายสุทนต์ รัสสุรีย์ ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ และ ดร.สงครามนากา อาจารย์นิเทศก์ ที่คอยชี้แนะเรื่องแผนการสอน และดร.กุหลาบ บุริสาร อาจารย์นิเทศก์ ซึ่งได้ให้ความกรุณาในการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ช่วยเหลือ และสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้เพิ่มพูนสติปัญญาชี้ให้เห็นคุณค่าของการศึกษาไทยและประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ศิษย์ สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ที่ให้โอกาสในการเรียนรู้ครั้งนี้

อาทร เชื้อวังคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามที่ใช้ในการศึกษา	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการศึกษา	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)	7
2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	12
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	23
2.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้	28
2.5 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P	31
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	32
2.7 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ พัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ(E-PLC)	33
2.8 การจัดกิจกรรมเรียนรู้ในโรงเรียน (On Hands Education)	36
2.9 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)	37

2.10	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
2.11	กรอบแนวคิดในการวิจัย	45
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการศึกษา	
3.1	กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา	46
3.2	ขั้นตอนการศึกษา	46
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	49
3.4	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	49
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
3.6	การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	51
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
3.8	การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (PAOR)	55
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4.2	ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
4.4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	64
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผล	68
5.2	อภิปรายผล	69
5.3	ข้อเสนอแนะ	71
	บรรณานุกรม	72

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1 รูปแบบการวิจัย	47
ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้	58
ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	61
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลต่าง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน	61
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน	63

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 2.1	รายละเอียดกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	12
ภาพที่ 2.2	วงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (The Actions Research Cycles)	41
ภาพที่ 2.3	กรอบแนวคิดการศึกษา	45
ภาพที่ ง.1	แผนภูมิแกงปลา	112
ภาพที่ ง.2	การดำเนินงาน สะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 วงรอบ	113
ภาพที่ ง.3	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกระบวนการ E-PLC 3 วงรอบ	115
ภาพที่ ง.4	QR Code วิดีโอกิจกรรมการเปิดชั้นเรียน 3 วงรอบ การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ตามกระบวนการ E-PLC	116

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้คนใช้แทบทั่วโลก เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งทางการศึกษา การแสวงหาความรู้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน เพราะการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน การติดต่อสื่อสารในอดีตที่ไม่เคยทำได้ก็เกิดขึ้นได้ในปัจจุบันโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าด้าน เทคโนโลยีของมนุษย์ เมื่อการส่งข่าวสารข้อมูลถึงกันสามารถทำได้สะดวกและรวดเร็ว สังคมโลก ก็แคบลงและข่าวสารข้อมูลก็กลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในเกือบ ทุกด้าน

ด้านการศึกษาคู่มือเรียนที่อยู่ใกล้ก็สามารถรับรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ ระหว่างกันได้ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในที่หนึ่ง กระจายไปสู่ที่อื่น ๆ คนในทุกละสังคมของโลกจึงจำเป็นที่จะต้องมีความชำนาญในการใช้ ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสาร ทำความเข้าใจและ เข้าถึงองค์ความรู้ใหม่เหล่านั้นก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือพัฒนาประเทศของตน ทำนองเดียวกันในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ก็ได้รับผลกระทบ จากกระแสความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์นี้เป็นอย่างมาก วิถีชีวิตของสมาชิกใน สังคมต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปเพราะเทคโนโลยีนำความสุขสบายให้เกิดขึ้นภายในบ้านและความ สะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารให้เกิดขึ้นในที่ทำงานดังนั้นการดำเนินชีวิตของสมาชิกของ แต่ละสังคมซึ่งเดิมมีความเรียบง่าย มีความสุขกับธรรมชาติ มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องกับสังคมต่างภาษาและวัฒนธรรมมากนักก็ต่างได้รับผลกระทบจากการรับรู้ด้านวัฒนธรรม เหตุการณ์ สถานการณ์ของประเทศอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ เองจึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อของกระแสโลกาภิวัตน์และเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ สังคมข่าวสารได้อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและ ต่อเนื่อง นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญนานาชาติจึงเห็นว่าการพัฒนาประเทศอย่างถูกต้องทางและยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์เฉพาะตน จำเป็นต้องยกระดับการศึกษาของประชาชนให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคมและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตว่า เป็นแนวทางในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ดังนั้นคำว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นคำสำคัญคำหนึ่งที่ปรากฏอยู่คู่กับคำว่า การปฏิรูปการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามพบว่าการศึกษาของไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 นั้นปรากฏ ผลเป็นที่น่าพอใจเฉพาะด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ทำให้เด็กไทยมีโอกาสในการศึกษามาก แต่ยังไม่สามารถผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วประเทศให้เป็นไปในทิศทางของการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างที่ควรจะเป็นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในวงกว้าง จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาและจะต้องได้รับ

การร่วมมือและความพร้อมจากทุกฝ่าย นอกจากนี้การ ประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาของไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 รายงานว่าคะแนนการประเมินความสามารถทั่วไปและความถนัดทางการเรียนของเด็กได้ลดลง จากเดิมและต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชีย โดยกำหนดเป็นแนวทางสำหรับการปฏิรูป การศึกษาการต่อไปเพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีความสามารถในทุกด้านรวมทั้งด้าน ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่สำคัญที่สุดสำหรับการสื่อสารในยุคอิเล็กทรอนิกส์

จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยระดับประถมศึกษาให้นักเรียนได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ส่วนระดับมัธยมศึกษาให้เลือกเรียนเพิ่มเติมได้ 1 ภาษาและเลือกเรียนได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน แม้จะไม่สามารถแยกขาดจากกันโดยสิ้นเชิง แต่การสอนทักษะการอ่านก็นับเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อการดำรงชีพและเพื่อ การพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากคนยังมี ความรู้มากทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ อีกทั้งการอ่านยังเป็น ทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกชาติทุกภาษา ทักษะการอ่านเป็นทักษะจำเป็น มากในการศึกษาหาความรู้โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างมากใน การสร้างความเข้าใจในเรื่องราวเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน การส่งเสริมการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียนนักเรียนไทยควร สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดเวลา มีการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนต่อไป จากปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโสกเสียวแสนสุขแจ้งข่าว นักเรียนมีปัญหาในการอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงทำให้เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม นักเรียน ส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการอ่านออกเสียงการสะกดคำการฟัง การอ่านและการเขียน การบอกความหมายและการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้สำหรับสภาพ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น จึงได้วิเคราะห์สภาพการณ์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มเื้อ) จากการสังเกตและสัมภาษณ์ครูและประสบการณ์ใน การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการแก้ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่ถูกต้องนั้นจะต้องได้รับการแก้ไขปัญหายอย่างเร่งด่วน โดยผู้วิจัยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการที่ผู้เรียน จะสามารถเข้าใจเนื้อหาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติในรายวิชาต่าง ๆ ได้ ครูต้องมีแนวทางและกระบวนการ จัดการศึกษา เพื่อยึดหลักให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนานตนเอง ให้บรรลุจุดประสงค์ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน

ในส่วนของการวิธีการแปลที่ใช้ประกอบด้วยสองลักษณะด้วยกันคือ 1) การแปลแบบตรงตัว (literal translation) เป็นการแปลที่พยายามรักษารูปแบบของการ เสนอความคิดของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดและ 2) การแปลแบบเอาความ (free translation) เป็นการแปลที่ผู้แปลถ่ายทอดเนื้อหาความจากภาษาต้นฉบับเป็น ภาษาฉบับแปลโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบเสียใหม่ และการเรียงลำดับความคิด อาจไม่ เหมือนกับในต้นฉบับ โดยคำนึงถึงความหมายและความเข้าใจสำคัญกว่าอย่างอื่น เพื่อแก้ปัญหาผู้อ่านไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดพลาด

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะนำ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็ม ศักยภาพรวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในกิจกรรมแปลเพลงสากลที่นักเรียนได้ปฏิบัติมีทัศนคติที่ดีในการ เรียนภาษาต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงให้เข้า กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คำถามการศึกษา

1.2.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีค่าประสิทธิภาพเป็นไป ตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่

1.2.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วม กับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC แตกต่างกัน หรือไม่

1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาท สมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.3.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค 2W3P ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

1.4 สมมุติฐานการศึกษา

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ผู้ศึกษาได้ดำเนินการลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

1.5.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) นักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2567 จำนวน 90 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) นักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 18 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากแต่ละห้องมีการจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และ กลุ่มอ่อน เหมือนกัน

1.5.2 ตัวแปรการศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play)

- ขั้นที่ 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)
- ขั้นที่ 2. สอน (Presentation)
- ขั้นที่ 3. ฝึก (Practice)
- ขั้นที่ 4. นำไปใช้ (Production)
- ขั้นที่ 5. สรุป (Wrap up)

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.5.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยจัดทำเนื้อหาสาระที่มีความ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) แผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (จำนวน 1 ชั่วโมง)
เรื่อง Food and drink
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What does is he

3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What's her nationality

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 (พฤษภาคม 2567 ถึง ธันวาคม 2567)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้น ทบทวน และปูพื้นฐานความรู้ (Warm up) โดยครู จะต้องทำการกระตุ้น ทบทวน รวมถึงปูพื้นฐานความรู้ของนักเรียนให้มีความพร้อมสำหรับ การเรียนรู้ในขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การนำเสนอเนื้อหาสาระ (Presentation) เป็นการนำเสนอเนื้อหา ใหม่ ซึ่งครูจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน โดยเน้นให้นักเรียนรับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบภาษา การออกเสียงคำศัพท์ และโครงสร้างทาง ไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 3 การฝึกฝนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Practice) ซึ่งครูจะเป็น ผู้นำในการฝึกฝนที่ จะเน้นให้นักเรียนจดจำรูปแบบ ความถูกต้องของภาษา และทำความเข้าใจ ความหมายรวมถึงวิธีการใช้ โดยทำการฝึกในกลุ่มใหญ่ก่อนเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจใน การใช้ภาษา และเปลี่ยนเป็นกลุ่มย่อย ฝึกเป็นคู่ แล้วจึงให้นักเรียนได้ฝึกเดี่ยว แม้ว่ากิจกรรม ในขั้นตอนนี้จะต้องใช้เวลาแต่นักเรียนก็จะได้ ปฏิบัติจริง โดยครูมีหน้าที่เพียงกำกับดูแลให้การ ฝึกฝนดำเนินการไปอย่างมีความหมายและเกิดความ สนุกสนาน

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้หรือการบูรณาการความรู้ (Production) เป็นขั้นตอน ที่ให้นักเรียนได้ใช้ ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตัวเอง และครูเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์ ชี้แนะ และช่วยเหลือ เท่านั้น ซึ่งอาจทำเป็นแบบฝึกหัด การร้องเพลง หรือการละเล่นที่มีความ เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่ได้ เรียนมา โดยอาจทำเป็นการบ้านหรือการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ จากความคิดของนักเรียนก็ได้

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปความรู้ที่ได้รับจากกระบวนการเรียนรู้ (Wrap up) คือ การสรุปองค์ความรู้ที่ นักเรียนได้รับจากกระบวนการในการจัดเรียนรู้

1.6.2 กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) หมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้ เรียนได้แสดงบทบาทหรือสมมติสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้จาก ประสบการณ์โดยตรง การทำกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การ แก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม (สุวิทย์ มูลคำ. 2556)

1.6.3 แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรม บทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวนทั้งสิ้น 3 แผนการจัดการ เรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง

1.6.4 ทักษะการสื่อสาร หมายถึงความชำนาญหรือความสามารถในการใช้คำพูดและท่าทางเพื่อ แสดงออกถึง ความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ได้อย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม และสถานการณ์ต่างๆ7

1.6.5 การสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึงการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล มิใช่ เพียง ความสามารถทางการออกเสียงให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงกา

สื่อสารถ้อยคำไป ยังผู้รับสารให้รับรู้ความรู้สึกนึกคิด สารระชาวสาร การใช้น้ำเสียงหรือกิริยาอาการผู้พูด ต้องมีทักษะความรู้ด้านการออก เสียงคำศัพท์ กฎการใช้ทางไวยากรณ์เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษาและผู้พูดต้องมีทักษะการใช้กลวิธีการพูดเพื่อ การสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.6 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน

1.6.7 โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานได้ถูกต้อง ถูกหลักการ สามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

1.7.2 เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC หรือเนื้อหาอื่น ๆ สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

1.7.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ผู้ศึกษาได้ศึกษาดำรงและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยโดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)
- 2.2 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้
- 2.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.5 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
- 2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.7 กระบวนการ E-PLC
- 2.8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียน
- 2.9 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.11 กรอบแนวคิดในการศึกษา

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2551 เริ่มใช้ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อมในปีการศึกษา 2552 และใช้กับโรงเรียนทั่วไปในปีการศึกษา 2553 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ดำเนินการติดตามผลการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบทั้งการประชุมรับฟังความคิดเห็น การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของโรงเรียน การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา รายงานผลการวิจัยของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผลจากการศึกษาพบว่า มีข้อดีหลายประการ เช่น กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเพียงพอให้สถานศึกษาบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาได้ สำหรับปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและในห้องเรียน

นอกจากนี้ การศึกษาข้อมูลทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 และการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ยุค 4.0 เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้วตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคอนให้เหมาะสมตามช่วงวัย การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การเตรียมความพร้อมของกำลังคนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการยกการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ ยังคงหลักการและโครงสร้างเดิมของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แต่มุ่งเน้นการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่างๆ คำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญ ซึ่งกรอบในการปรับปรุง คือ ให้มีองค์ความรู้ที่เป็นสากลเทียบเท่านานาชาติ ปรับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดให้มีความชัดเจน ลดความซ้ำซ้อน สอดคล้องและเชื่อมโยงกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน จัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาในแต่ละระดับชั้นตามพัฒนาการแต่ละช่วงวัยให้มีความเชื่อมโยงความรู้และกระบวนการเรียนรู้โดยให้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิด

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและ10การศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้

2.1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.1.4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการ

ป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1.5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 12

2.1.5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.5.3 มีวินัย

2.1.5.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.5.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.5.7 รักความเป็นไทย

2.1.5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบท และจุดเน้นของตนเอง

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพัฒนาการทางพุทธิปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

2.1.6.1 ภาษาไทย

2.1.6.2 คณิตศาสตร์

2.1.6.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.1.6.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.1.6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.1.6.6 ศิลปะ

2.1.6.7 การงานอาชีพ

2.1.6.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึง

ประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.1.7 ตัวชี้วัด

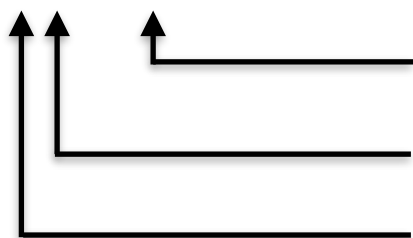
ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

2.1.7.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2.1.7.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ป. 1/2

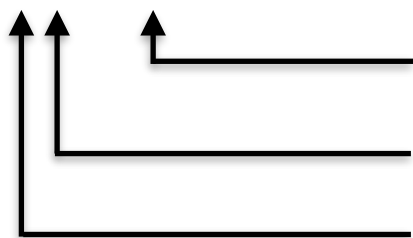

ป.1/2 ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2

1.1 สารที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1

ว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ต 2.2 ม.4-6/3

ม.4-6/3 ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 3

2.2 สารที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2

ต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.8 สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสารการเรียนรู้ ดังภาพที่ 2.1 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 รายละเอียดกลุ่มสารการเรียนรู้ 8 กลุ่ม
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สรุปได้ว่า จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) เป็นการศึกษาของประเทศไทยได้มุ่งวางรากฐานให้ผู้เรียนเป็นคนดีมีการพัฒนานตนเองตามศักยภาพ มีส่วนร่วมในการสร้างสังคมให้มีความสุข โดยหลักสูตรได้ออกแบบให้มีกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความสามารถในการสื่อสาร รู้จักคิด วิเคราะห์ แยกแยะ รู้จักแก้ไขปัญหา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้เกิดทักษะชีวิตในการดำรงอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข

2.2 กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2.1 ความสำคัญ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กล่าวไว้ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการ

ติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้อยู่กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.2.3 ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการ (2551)

2.2.3.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	๑. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	๑. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	๑. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน
๒. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง(poem) สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	๒. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าวประกาศ และบทร้อย-กรอง สั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	๒. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อย-กรองสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	๒. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน
๓. เลือก/ระบุประโยค และ ข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน	๓. ระ บู / เชีย น ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง		

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ๒. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์ ๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม ๔. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม ๕. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม	๑. สนทนา แลกเปลี่ยน ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ ตัว และ สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม ๒. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำคำชี้แจง และ คำอธิบายตามสถานการณ์ ๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความ ช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ ความ ช่วย เ ห ลี อ ใน สถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม ๔. พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	๑. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวสถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ๒. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบายอย่างเหมาะสม ๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม ๔. พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	๑. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ ตัว ประ ส บ ก า ร ณ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ๒. เลือกและใช้คำขอร้องให้คำแนะนำคำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว ๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความ ช่วย เ ห ลี อ ใน สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดขั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสพการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ๒. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ๓. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	๑. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ๒. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ๓. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และประสพการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	๑. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสพการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม ๒. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม ๓. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ	๑. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสพการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม ๒. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ ๓. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง สุกภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๑. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๑. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. อธิบาย เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณี ของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	๑. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๒. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา ๓. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. เปรียบเทียบความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา กับของไทย	๑. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย	๑. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และ นำไปใช้อย่างเหมาะสม	๑. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความสำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษา ต่างประเทศ และภาษาไทย ๒. วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๓ ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จาก แหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน	๑. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จาก แหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน	๑. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จาก แหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและ การเขียน	๑. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และ นำเสนอด้วยการ พูดและการเขียน

สาระที่ ๔ ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. ใช้ภาษาสื่อสาร ใน สถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา	๑. ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และ ชุมชน	๑. ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม	๑. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี			ตัวชี้วัดช่วงชั้น
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔-๖
๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ๒. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ๒. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ๒. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

2.2.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์

เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสพการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของ ภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด ต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของ ไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่ง การเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ) เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็น นามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุ และเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความ สำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่ป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือก และใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก

และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ) เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๓,๖๐๐-๓,๗๕๐ คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับวัฒนธรรม สำหรับองค์ความรู้ทักษะสำคัญ และคุณลักษณะในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นก็คือให้นักเรียนเกิด ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรม ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังให้นักเรียนมีทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าว แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นการวางแผนการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนของครู อันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ (2554) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประดับศิลป์ ชากำนัน (2556) ได้สรุปแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง เอกสารที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ มีเป้าหมายชัดเจน ซึ่งครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

อัษฎายุธ พุทธิ (2559) ได้เขียนความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การวางแผน จัดเตรียม รายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละครั้งและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศุภสุดา ศรีลำไย (2560) ได้สรุปถึงแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนว่า หมายถึง โครงการหรือแผนการที่ครูได้วางแผนไว้ล่วงหน้าสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการนำสาระการเรียนรู้ตลอดปีมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นจะประกอบไปด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลสรุป

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดเตรียมแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า มีรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่จะเรียนรู้ จุดประสงค์ของการเรียนรู้รูปแบบของวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร อาจมีการจัดทำได้หลากหลายรูปแบบรายละเอียด ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาหรือความเข้าใจและความต้องการของครูแต่ละคน (อภิพันธ์ ขำขันมะลี, 2559) นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย (2558) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดสำคัญดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครุมืออาชีพ มีการเตรียมล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้จะสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่

2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งได้

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2561) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นเสมือนแผนที่เดินทางสำหรับผู้สอนเพื่อนำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย ที่มีการวิเคราะห์บริบทแวดล้อมอย่างชัดเจน ทั้งหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ นำไปสู่การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียนและบริบทแวดล้อมที่ได้วิเคราะห์นี้

2. ทำให้ผู้สอนมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตรงและสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตร ทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และผลการเรียนรู้มีคาดหวังในสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม

3. ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในการสอน เพราะได้มีการเตรียมการล่วงหน้าอย่างมีระบบและมีภาววิเคราะห์อย่างรอบคอบ

4. ทำให้ผู้สอนสอนสบายและสนุกกับการสอนเพราะได้วางแผนไว้ล่วงหน้า

5. ทำให้ผู้อื่นสามารถสอนแทนได้ กรณีที่ผู้สอนมีเหตุจำเป็นไม่สามารถสอนได้

6. ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย เกิดความคงทนของทักษะและพฤติกรรมการเรียนรู้

7. ทำให้ผู้เรียนมีความศรัทธาและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน เพราะการสอนที่มีการจัดเตรียมอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนสามารถสัมผัสถึงความตั้งใจของผู้สอนได้

8. ทำให้ผู้สอนเตรียมสื่อและอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

9. ทำให้แนวทางวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นทำให้ครูได้ศึกษากระบวนการสร้างผู้เรียนและการเรียนรู้อย่างมี อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจนเพราะมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าและครูสามารถใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.3.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี (2553) กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน มีกิจกรรม สื่อ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกันตลอดแนวที่สำคัญต้องให้ผู้เรียนมีสนใจในการปฏิบัติมากที่สุด ทุกขั้นตอน ทุกกระบวนการต้องลงสู่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วย

ตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถาม หรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้ หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

ศุภสุตา ศรีลำไย (2560) ได้ให้แนวคิดถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นแผนการเรียนรู้ที่ตอบได้ว่า สอนใคร สอนอะไร สอนอย่างไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง วัดผลอย่างไร จึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นการจัดทำแผนการเรียนรู้ของตนเองซึ่งมีหลายรูปแบบแล้วแต่ผู้สอนจะยึดรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมกับบริบททั้งครู นักเรียน โรงเรียน เพื่อความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนต่อไป

สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ เพื่อนำมาวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

2.3.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

อมร เมยมงคล (2560) สรุปว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจะต้องศึกษาหลักสูตร ศึกษาเนื้อหา วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกกิจกรรม รวมถึงเทคนิคการสอนที่เหมาะสม การใช้สื่ออุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ แล้วเขียนแผนตามลำดับขั้นตอนให้มีความสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2561) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรกำหนดวัตถุประสงค์ที่สามารถบ่งบอกการจัดกิจกรรม และการวัดประเมินผลได้

2. การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และสมรรถนะกระบวนการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ควรเลือกคุณลักษณะและกระบวนการที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดขึ้นในช่วงนั้นๆ ไม่ควรนำคุณลักษณะทั้งหมดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมาทำแผนครั้งเดียว

3. การเขียนเนื้อหาสาระควรเขียนในรูปแบบนัยทั่วไป (Generalization) กำหนดทั้งหัวข้อหลัก หัวข้อรอง และเนื้อหาโดยสังเขปในแต่ละหัวข้อ

4. การเลือกวิธีสอน ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และมีส่วนร่วมในกิจกรรม และควรเขียนรายละเอียดของกิจกรรมให้สามารถสะท้อนภาพของการดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างเด่นชัด

5. กำหนดสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ที่ชัดเจน

6. กำหนดวิธีการประเมินผลที่หลากหลาย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน

สรุปได้ว่า สิ่งสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้น จะต้องเขียนในแต่ละส่วนให้ชัดเจน โดยเฉพาะกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต้องเขียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้การวัดประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนได้จริง

2.3.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

อัมภฎ พุทธิ (2559) สรุปว่า มีนักศึกษา นักวิชาการ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้คล้ายกันในองค์ประกอบหลัก แต่แตกต่างกันออกไปในบางประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

วัชรพล วิบูลยศรี (2561) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนนำ

เป็นส่วนแรกขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ ชื่อรายวิชา ระดับชั้นที่จัดการเรียนรู้ ภาคการศึกษา ปีการศึกษาที่จัดการเรียนรู้ จำนวนคาบ เวลาเรียน ชื่อผู้สอน และชื่อสถานศึกษา

2. ส่วนเนื้อหา

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด (learning standards/indicators) เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ (goals/objectives) ควรครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (knowledge) เป็นเป้าหมายที่เน้นความสามารถทางสมอง ความรู้ด้านเนื้อหาและทฤษฎี ด้านคุณลักษณะ (attitude) เป็นเป้าหมายที่เน้นด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม และด้านทักษะ (process) เป็นเป้าหมายที่เน้นความสามารถด้านการปฏิบัติ

2.3 ความเข้าใจที่คงทน (enduring understanding) เป็นการนำเสนอความรู้สำคัญที่จะหลงเหลือติดตัวอยู่กับผู้เรียนอย่างถาวรตลอดไป ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเข้าใจลึกซึ้ง (insight) และถือว่าเป็นความเข้าใจที่คงทน

2.4 หลักฐานการเรียนรู้ (assessment evidences) คือ ชิ้นงานหรือผลผลิตจากการเรียนรู้ รวมทั้งการสังเกตของผู้เรียนเป็นการสะท้อนและแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงประสานหลอมรวมเข้าด้วยกันให้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันจนมีความสมบูรณ์ครบถ้วน ในการกำหนดเครื่องมือวัดประเมินผล และเกณฑ์การประเมิน ผู้สอนควรกำหนดองค์ประกอบในการประเมินชิ้นงานให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบ

2.5 เนื้อหา/สาระ (contents) เป็นการอธิบายเนื้อหาภาพรวมที่จะสอนในคาบเรียนรู้อันควรเขียนสาระการเรียนรู้ให้ถูกต้อง สั้น กระชับ ชัดเจน

2.6 กิจกรรมการเรียนรู้ (learning activities) เป็นแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีความเข้าใจงานที่คงทน ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งผู้สอนจะต้องพิจารณาและเลือกวิธีการสอนใดวิธีหนึ่งหรือมากกว่าในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบซึ่งอาจสอดแทรกเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่างๆ เข้าไปในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมได้

2.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้ (materials/learning resources) เป็นการระบุสื่ออุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโปรแกรมการนำเสนอพาวเวอร์พอยต์ (MS PowerPoint) ใบความรู้ ใบงาน หนังสือ เอกสารประกอบการสอน แบบบันทึก แบบประเมิน แบบสังเกต โทรศัพท์ รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ วิดีโอคลิปไฟล์เพลง ไฟล์ภาพยนตร์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) รวมถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศหรือแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่ให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองหรือตามคำแนะนำของผู้สอน เช่นระบบบริหารการจัดการเรียนรู้

(learning management system: MS) เว็บไซต์ ป้ายนิเทศ ห้องสมุดพิพิธภัณฑ์ ห้องปฏิบัติการ สถาบัน หน่วยงาน สถานที่สำคัญทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ ทางศาสนา กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น ในสถานศึกษาหรือในชุมชน รวมถึงบุคคลผู้ทรงภูมิความรู้ เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ครูภูมิปัญญา

3. ส่วนท้าย

3.1 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ (feedback) ผู้สอนควรบันทึกผลภายหลัง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ทุกครั้ง ในการบันทึกควรเขียนข้อสังเกต เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เป็น จุดเด่น เป็นปัญหา พร้อมทั้งตั้งสมมุติฐาน สาเหตุ และเขียนแนวทางการแก้ไขปัญหานั้นได้

3.2 ความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง (administrator's opinions) ในส่วนนี้คาดว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือผู้ที่ ได้รับมอบหมายให้พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้จะได้มีข้อสังเกต คำนิยม คำแนะนำเพื่อให้การทำ แผนการจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

3.3 ภาคผนวก (appendix) หลักฐานรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ เรียนรู้ เช่น สื่อการเรียนรู้ ใบงาน ใบความรู้ แหล่งเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ใช้กำหนดในการจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนต้นของแผนการจัดการเรียนรู้ (Heading), ส่วนตัวแผนการจัดการเรียน รู้ (body) และส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ (Conclusion) ได้แก่ บันทึกหลังสอน และความคิดเห็น ของผู้บริหาร ซึ่งทุกองค์ประกอบล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างแผนการเรียนรู้ขึ้นมาในแต่ละ แผน

2.3.6 ข้อควรคำนึงในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนแผนการสอนควรคำนึงถึงข้อ ต่อไปนี้

1. เขียนให้ชัดเจนแจ่มแจ้งในทุกหัวข้อ เพื่อให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่าน มีรายละเอียด พอสมควร และไม่ละเอียดมากเกินไป

2. ใช้ภาษาเขียนที่สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันเป็นประโยคที่ได้ใจความ ไม่ใช่ ความคั่ง ไม่ยืดเยื้อ และไม่ใช่วรรณคดี

3. เขียนทุกหัวข้อหรือทุกช่องให้สอดคล้องกัน เช่น

3.1 สาระสำคัญจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา

3.2 จุดประสงค์จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม และการวัดผล

3.3 สื่อการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมและการวัดผล

4. เขียนให้เป็นลำดับขั้นตอนการสอนก่อน-หลัง ในทุกหัวข้อ

5. เขียนทุกหัวข้อให้ถูกต้อง เช่น จุดประสงค์ต้องเขียนให้เป็นจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม

6. จัดเนื้อหา กิจกรรม ให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้

7. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจอยู่เสมอ ไม่ควรใช้วิธีเดียวกันทุกครั้ง ที่สอน

8. เขียนให้เป็นระเบียบ อ่านง่าย การอ่าน และสะดวกชวนอ่าน

9. เขียนในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริง และสอนตามที่ได้วางแผนไว้

สรุปได้ว่า เมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ ควรไตร่ตรองทุกส่วนของแผนอย่างดี ก่อนว่าเขียนองค์ประกอบชัดเจนและสอดคล้องกันทุกส่วน

2.3.7 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

กฤษฎา บุญหมื่น (2555) ได้กล่าวว่า การที่ครูได้ทำแผนการสอน และใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เป็นการนำไปใช้ประโยชน์ในคราวต่อไปได้ แผนการศึกษาดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ครูทราบวัตถุประสงค์ของการสอน
2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
5. ถ้าครูประจำชั้นไม่ได้สอนครูที่มาทำการสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด

ประโยชน์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระบบ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมสำหรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องนั้นๆ มีกระบวนการเริ่มต้นจากหลักสูตรจนกระทั่งการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน

2.4 การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้

2.4.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสร็จแล้ว ผู้เขียนควรตรวจสอบย้อนกลับไปดูอีกครั้งว่า แผนที่ยื่นขึ้นนั้นยังมีข้อใดที่ยังบกพร่อง ควรปรับปรุงให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพก่อนนำไปจัดการเรียนการสอน

วงศ์เดือน รุ่งไพศาล (2555-125-126) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

หลังจากได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้วควรให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ และประเมินการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางการตรวจสอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอันส่งผลถึงประสิทธิภาพการสอนจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

ตัวอย่าง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

1) ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ในรายการประเมินอยู่ในระดับใดโดยเครื่องหมาย / ลงในช่องที่กำหนดให้ และการให้น้ำหนักของคะแนนตามความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง	ดีมาก
4 หมายถึง	ดี
3 หมายถึง	พอใช้
2 หมายถึง	ปรับปรุง
1 หมายถึง	ใช้ไม่ได้

การแปลผลของการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้

80 – 100	อยู่ในระดับมาก
60 – 79	อยู่ในระดับดี
40 – 59	อยู่ในระดับพอใช้
20 – 39	อยู่ในระดับปรับปรุง
ต่ำกว่า 20	อยู่ในระดับใช้ไม่ได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2555 : 108 - 116) กล่าวถึง การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ดีต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการ

1.1 ความครอบคลุม หมายถึง ความครอบคลุมมวลพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ เพราะทั้ง 3 ด้าน เป็นองค์ประกอบ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นจุดหมายสูงสุดของการศึกษา อย่างไรก็ตามในแผนการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกการสอนนั้น ๆ อาจไม่จำเป็นต้องครบองค์ประกอบ 3 ด้าน เสมอไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

1.2 ความชัดเจน หมายถึง จุดประสงค์มีความเป็นพฤติกรรมมากพอที่จะตรวจสอบว่ามีการบรรลุแล้วหรือไม่ เช่น ถ้าเขียนเพื่อให้ "รู้" กับเพื่อให้ "ตอบได้" คำว่า "รู้" เป็นความคิดรวบยอดมากกว่าพฤติกรรม ถือว่าไม่ชัดเจน แต่คำว่า "ตอบ" มีลักษณะเป็นพฤติกรรมมากขึ้น โดยผู้เรียน อาจจะพูดตอบ หรือเขียนตอบก็ได้

1.3 ความเหมาะสม หมายถึงจุดประสงค์นั้นไม่สูงหรือต่ำเกินไป ทั้งนี้ควรคำนึงถึงเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาสาระ

2.1 ความถูกต้อง หมายถึง เนื้อหาสาระตรงกับหลักวิชา

2.2 ความครอบคลุม หมายถึง ปริมาณเนื้อหาตามหัวข้อนั้นมีมากพอที่จะก่อให้เกิดความคิดรวบยอดได้หรือไม่

2.3 ความชัดเจน หมายถึง การที่เนื้อหา มีแบบแผนของการนำเสนอสาระที่สับสนให้เข้าใจง่าย

3. กิจกรรมการเรียนการสอน (เน้นผู้เรียน) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติที่น่าสนใจ ความเหมาะสมและ ความริเริ่มดังนี้

3.1 ความน่าสนใจ หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้ชวนให้น่าติดตาม ไม่เบื่อหน่าย

3.2 ความเหมาะสม หมายถึง กิจกรรมที่นำมาใช้จะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

3.3 ความคิดริเริ่ม หมายถึง การที่นำเอากิจกรรมใหม่ ๆ ที่ท้าทายมาสอดแทรกช่วยให้เกิดการเรียนรู้

4. สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติของความน่าสนใจ ความประหยัด และการช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ดังนี้

4.1. ความน่าสนใจ หมายถึง สื่อที่ช่วยให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว หมายถึง สื่อที่จำเป็นต้องใช้ได้ผลในการทำให้ผู้เรียนรู้ได้จริง และตรงกับเนื้อหาที่ใช้เรียน

4.2 ความประหยัด หมายถึง สื่อที่ใช้นั้นราคาไม่แพง อยู่ในระดับสถานศึกษาสามารถรับผลิตขอได้

5. การวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีคุณสมบัติของความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และความสามารถประยุกต์ ได้ดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรง หมายถึง เครื่องมือ วิธีการใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้องและตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้ นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอน

5.2 ความเชื่อถือได้ หมายถึง เครื่องมือ วิธีการที่ใช้ในการวัดผลของแต่ละแผนนั้น ๆ ต้องสอดคล้อง และตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้ในแผนการเรียนรู้ นั้น ๆ และรวมทั้งตรงตามเนื้อหา ที่ใช้ประกอบการสอน

5.3 ความสามารถประยุกต์ได้ หมายถึง หัวข้อประเมินที่ระบุไว้สามารถประเมินได้จริงมีใช้แต่ระบุไว้เฉย

6. ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้พิจารณาความสอดคล้องของเรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ประเมินผลตลอดทั้งแผน

สรุปได้ว่า เมื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ นำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

2.4.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.L) หมายถึงค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้น จากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากที่ได้เรียนได้เรียนจากสื่อนวัตกรรมหรือแผนการจัด การเรียนรู้นั้น ๆ การหาค่าดัชนีประสิทธิผล กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E. I.)} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้มีการเปลี่ยนไป ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล

$$(E. I.) = \frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไรไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างน่าเชื่อถือได้หรือไม่ มีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่าดัชนี ประสิทธิผล ดังนี้

ค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่างจะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่าคะแนนสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่า ระบบการเรียนการสอนหรือสื่อไม่มีคุณภาพ

1. ถ้าผลสอบก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนรวมเท่าไรก็ได้ (ยกเว้น ได้คะแนนเต็มทุกคน) และถ้าผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคนทำได้ถูกต้องทุกข้อ (ได้คะแนนเต็มทุกคน) ค่าดัชนีประสิทธิผล จะเป็น 1.00

2. ถ้าผลการสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้

3. การแปลความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผลไม่น่าจะแปลความหมายเฉพาะค่าที่คำนวณได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการขึ้นเท่าใด คิดเป็นร้อยละเท่าไร แต่ควรจะดูข้อมูลเดิมประกอบด้วยว่าหลังจากนักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นเท่าไร ในบางครั้งคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น เพราะวากลุ่มนั้นมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นมากอยู่แล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย ดังนั้น ค่าดัชนีประสิทธิผล ที่เกิดขึ้นแต่ละกลุ่มไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ เพราะไม่ได้ เริ่มจากฐานความรู้ที่เท่ากัน ค่าดัชนีประสิทธิผลของแต่ละกลุ่มจะอธิบายเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

สรุปได้ว่า การหาค่าดัชนีประสิทธิผล เป็นการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด โดยสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผลมีนักการศึกษาได้เสนอไว้มากมายหลายวิธี ซึ่งครูผู้สอนสามารถเลือกพิจารณานำไปใช้ได้ตามความถนัดของตนเอง

2.5 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P วิธีสอนแบบ 2W3P หรือ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นเตรียม (Warm up)
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation)
3. ขั้นฝึก (Practice)
4. ขั้นนำไปใช้ (Production)
5. ขั้นสรุป (Wrap up)

1. W แรก มาจาก Warm up ครูจะต้องทำการกระตุ้น ทบทวน ปูพื้นความรู้ของนักเรียนให้พร้อมจะเรียนรู้ เป็นการเปิดใจของผู้เรียน เราควรเริ่มจากความรู้ที่เขาคุ้นเคย มีความรู้ มาก่อน ทบทวนหรือเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก

2. ครูนำเสนอบทเรียนในขั้นนำเสนอ (P1 = Presentation) โดยนำเสนอเป็นรูปประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร (Whole Language) ไม่แยกสอนเป็นคำ ๆ นักเรียนจะเข้าใจภาษานั้น โดยภาพรวม หลีกเลี่ยงการแปลคำต่อคำ การนำเสนอต้องชัดเจนและตรวจสอบจนแน่ใจว่า นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูนำเสนอ

3. ครูใช้กิจกรรมในขั้นฝึก (P2 = Practice) อย่างหลากหลาย โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ฝึกหัดและพูดในกลุ่มใหญ่ (Whole Group) ก่อนเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ฝึกกลุ่มย่อยโดยใช้การฝึกลูกโซ่ (Chain Drill) เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้สื่อสารทุกคน ฝึกคู่ (Pair Work) เปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อสื่อสารตามธรรมชาติแล้วจึงให้นักเรียนฝึกเดี่ยว (Individual) โดยฝึกพูดกับครูทีละคน การฝึกเดี่ยวนี้ครูจะเลือกนักเรียนเพียง 2-3 คน เพื่อทำเป็นตัวอย่างในแต่ละครั้ง กิจกรรมขั้นนี้ใช้

เวลา แต่นักเรียนจะได้ปฏิบัติจริง ครูเพียงแต่คอยกำกับ ดูแลให้การฝึกดำเนินไปอย่างมีความหมายและสนุก

4. กิจกรรมชั้นนำเสนอผลงาน P3 (Production) กิจกรรมชั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นที่นักเรียนจะนำ ภาษาไปใช้ครูอาจจะให้ทำ แบบฝึกหัด อ่านและเขียนร้องเพลง หรือเล่นเกม ที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียนมา อาจให้ทำงานเป็นการบ้านหรือสร้างสรรค์ผลงานใหม่ จากความคิดของนักเรียนเอง ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนได้เรียนเรื่องเวลา กำหนดเวลา ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเวลาแล้วก็สามารถคิดตารางเวลาเพื่อกำหนดการเดินทางโดยสารของตนเองโดย สมมุติได้ในการจัดกิจกรรมขั้นฝึกและนำเสนอผลงาน สามารถนำกิจกรรมเสริมทางภาษาที่ครูมี ความถนัด เช่น เกมทางภาษา เพลงหรือกิจกรรมเกี่ยวกับจังหวะ การวาดภาพ ฯลฯ มาใช้เพื่อ ช่วยส่งเสริมความคิด และช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารโดยสอน ทักษะฟัง-พูด-อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน ด้วยวิธีบูรณาการทักษะที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

5. W2 มาจากคำว่า Wrap up เป็นการสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ เป็นผลการประเมินศักยภาพหรือผลงานของตนเองของผู้เรียน

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะใช้วิธีสอนรูปแบบใดก็ตาม สิ่งที่ยังปรารถนาของครู คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะต้องมีการพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น เป็นตัวบ่งชี้ว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้มากขึ้น จากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

ทิตินา แคมมณี (2553) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถนะด้านต่างๆ ของสมอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย สิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่งคือ ความรู้ ทักษะ สมรรถภาพของสมองในด้านต่างๆ

ศศิธร เซวณชื่น (2556) ได้สังเคราะห์ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ความรู้ความสามารถและมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งมีผลทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่างๆ ที่สามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัษฎายุธ พุทธิ (2559) ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ของตัวบุคคล และสามารถวัดได้โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อมร เมยมงคล (2560) สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงออกถึงความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ให้ได้บรรลุถึงความรู้ทักษะความสำเร็จด้านต่างๆที่ได้จากการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนได้จากแบบทดสอบ

ศุภสุตา ศรีลำไย (2560) ได้อธิบายความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

วิทวัส แก้วสม (2562) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียน โดยอาศัยทักษะการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ หรือการแสวงหาความรู้ของตนเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่แสดงถึงสมรรถภาพของนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาสาระของวิชานั้นๆ โดยผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระบบและมีการวัดประเมินผลจากการทดสอบ และสามารถนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ ไปใช้เป็นข้อมูลวางแผนพัฒนาเพื่อให้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งนี้ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.7 กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ (E-PLC)

2.7.1 ความหมายกระบวนการ E-PLC

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2564) ให้ความหมายกระบวนการ E-PLC ไว้ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยการรวมตัวร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำและร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชนด้วยความเชื่อว่าการเรียนรู้ของครูนำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน แม้ว่าครูจะมีความแตกต่างกันเมื่อมีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันก็จะสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายได้

2.7.2 แนวคิด/รูปแบบการจัดกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ออกแบบ การดำเนินการร่วมกับกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 258 ได้ให้ความสำคัญแก่ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ข้อ จ. ด้านการศึกษา (3) ว่า “ให้มีกลไกและระบบการผลิตคัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครูมีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง..”ครูที่ดีจึงจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นครู จึงจะสามารถอบรมสั่งสอนศิษย์ ให้เป็นคนดีได้ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝัง ส่งเสริม และพัฒนาจิตวิญญาณของความเป็นครูตั้งแต่กระบวนการผลิต การเข้าสู่วิชาชีพและระหว่างประกอบวิชาชีพทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงจะได้ครูดีครูมีคุณภาพนำเคารพนับถือเป็นที่รักของศิษย์ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศชาติ การมีจิตวิญญาณของความเป็นครูจึงสะท้อนถึงการมี “หัวใจเพื่อศิษย์” กล่าวคือการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี การเสียสละทุ่มเท มุ่งมั่นพัฒนางานให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการ การมีความเมตตา และหวังดีต่อศิษย์ ครูในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีค่านิยม และคุณลักษณะความเป็นครูที่สำคัญด้วยการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

2.7.3 การบูรณาการหลักการที่สำคัญร่วมกัน 3 ประการ ในโครงการ E-PLC การส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ E-PLC จึงเป็นการนำหลักการที่สำคัญมาบูรณาการร่วมกัน 3 ประการ ดังนี้

2.7.3.1 จรรยาบรรณของวิชาชีพ (Professional Ethics) ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณ ของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นมาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตนซึ่งผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการ และสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ มี 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์ สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ (1) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรักเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า (2) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และ ผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ (3) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการ ศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ (4) ผู้ประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษาต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังคม ของศิษย์ และผู้รับบริการ (5) ผู้ประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วย เหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. จรรยาบรรณต่อสังคม ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาสิ่งแวดล้อม รักษา ผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

2.7.3.2 หลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) โดยคณะกรรมการพัฒนาเครือข่ายวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการ คุรุสภา ได้กำหนด ลักษณะที่สำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 5 องค์ประกอบ คือ

- (1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared values and norms)
- (2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน คือ การเรียนรู้ของผู้เรียน (Collective focus on students learning)
- (3) การร่วมมือรวมพลังของสมาชิกชุมชนวิชาชีพ (Collaboration)
- (4) การเปิดรับการชี้แนะการปฏิบัติงาน (Expert advice and study visit)
- (5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection dialogue)

2.7.3.3 การปฏิบัติการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) โดยการส่งเสริมและพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพครูผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารจะสามารถสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษาให้ตระหนักในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูได้อย่างกว้างขวางครอบคลุมครูในทุก

สังกัดและทุกกลุ่มเป้าหมาย ประหยัด ทรัพยากรและเป็นการสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ (Learn for all : anyone, anywhere and anytime) ด้วยหลักการดังกล่าวสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจึงได้พัฒนา PLC มาใช้ในการส่งเสริมจรรยาบรรณของวิชาชีพครูผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พัฒนาสู่กระบวนการส่งเสริมให้ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู(นิสิต นักศึกษาครู) และครูประจำการได้มีโอกาสนำประเด็นการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู นำมาบูรณาการกับการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และมีกระบวนการพัฒนาการจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional LearningCommunity) จะเป็นการสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายให้นิสิต นักศึกษาครู และผู้ประกอบวิชาชีพครู และนำการเรียนรู้ร่วมกันนำเสนอผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นการลดการใช้กระดาษให้น้อยที่สุด และเป็นการสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยกระบวนการดังกล่าวดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม และตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูพร้อมทั้งพัฒนาผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครูได้เรียนรู้จากต้นแบบของความเป็นครูที่ดีจากครูพี่เลี้ยง เสมือนเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การปฏิบัติวิชาชีพอย่างผู้มีจรรยาบรรณ มุ่งเน้นไปสู่การนำไปใช้ปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวันได้ เพื่อสร้างประสบการณ์และมีการบูรณาการหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพครูสู่การปฏิบัติการสอนโดยยึดการปฏิบัติจริงให้เกิดเป็นตัวอย่างและเกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีครูประจำการเป็นผู้นำและกำกับดูแลเป็นแบบอย่างซึ่งหลักการ E-PLC (Ethics in Professional LearningCommunity) มีดังนี้

- 1) เป็นกระบวนการบูรณาการระหว่างกระบวนการผลิตครูและกระบวนการพัฒนาครู ให้ส่งเสริมสนับสนุน ซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืน
- 2) เป็นการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการทำงานอย่างเป็นระบบและประหยัดทรัพยากร
- 3) ตอบสนองต่อการปฏิรูปการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐาน
- 4) สร้างสรรค์วัฒนธรรมการทำงานร่วมกันระหว่างครูที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ กับ นิสิต นักศึกษาครูที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพ
- 5) เป็นกระบวนการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือบันทึกร่องรอยอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เมื่อมีการนำหลักการและกระบวนการ PLC มาพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพครูผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศคุรุสภา ในฐานะองค์กรวิชาชีพได้เห็นความสำคัญ ของการพัฒนาวิชาชีพครู โดยมุ่งพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีการพัฒนาดตนเองพร้อมด้วยวิชาชีพเป็นการพัฒนาวิชาชีพที่เน้นให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันทำความเข้าใจ และมีการพัฒนาต่อยอดด้วยระบบ E-PLC เพื่อเสริมสร้างจรรยาบรรณของวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีจิตวิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้ของครูส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะ ทั้งด้านความรู้ คุณธรรมจริยธรรม ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

2.7.3.3 วัตถุประสงค์ (กิจกรรมที่ปฏิบัติ/สิ่งที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้เรียนที่วัดผลได้ชัดเจน)

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณ วิชาชีพครู มุ่งเน้นไปสู่การนำไปใช้ปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ให้แก่ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู ผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. เพื่อสร้างประสบการณ์การบูรณาการหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครูสู่การปฏิบัติ การสอนในชั้นเรียนของผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครูโดยมีครูประจำการเป็นผู้นำและกำกับดูแลเป็นแบบอย่าง

4. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชน และหน่วยงานทางการศึกษากับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในการพัฒนาจรรยาบรรณของวิชาชีพทางการศึกษา ด้วยรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและทั่วถึง

2.7.3.4 เป้าหมายเชิงปริมาณ/คุณภาพ (สอดคล้องกับจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม)กลุ่มเป้าหมายแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึง ครูผู้ช่วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา (ในสถานศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ) ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาธิการ และครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ

2. กลุ่มผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพครู หมายถึง นิสิต นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 4 (กรณีหลักสูตร 4 ปี) หรือชั้นปีที่ 5 (กรณีหลักสูตร 5 ปี) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูหรือปริญญาโทที่ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ E-PLC มีความสำคัญและจำเป็นที่ครูผู้สอน หรือนักศึกษาที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นจรรยาบรรณของครูผู้สอน ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านวิชาชีพครู เป็นกระบวนการบูรณาการระหว่างกระบวนการผลิตครู และกระบวนการพัฒนาครู ให้ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืน เป็นการบูรณาการเทคโนโลยี สารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการทำงานอย่างเป็นระบบและประหยัดทรัพยากร สร้างสรรค์วัฒนธรรมการทำงาน ร่วมกันระหว่างครูที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกับนิสิตนักศึกษาครูที่กำลังจะเข้าสู่วิชาชีพ

2.8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียน (On Hands Education)

On Hands Education คือ การเรียนรู้ที่บ้านโดยครูจัดทำเอกสาร หรือใบงานให้กับนักเรียนซึ่งอาจเป็นลักษณะแบบเรียนสำเร็จรูป โดยมีครูออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นครั้งคราว หรือให้ผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นครูคอยช่วยเหลือ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

ณัฐพล ทิพย์สุวัน (2563) กล่าวว่าจัดการศึกษาแบบ On Hands Education มุ่งเน้นการให้แบบฝึกหัด ให้การบ้านไปทำที่บ้าน อาจใช้ร่วมกับรูปแบบอื่น ๆ ตามบริบทของท้องถิ่น ในกรณีที่นักเรียนมีทรัพยากรไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบแรก ๆ เช่นเดียวกับ อัมพร พิณาศ (2564) กล่าวถึงการเรียนการสอน On Hands Education จะเน้นจัดใบงานให้กับนักเรียนเป็นลักษณะแบบเรียนสำเร็จรูป ให้นักเรียนรับไปเป็นชุดไปเรียนด้วยตัวเองที่บ้าน โดยมีครูออกไปเยี่ยมเป็นครั้งคราว หรือให้ผู้ปกครองทำหน้าที่เป็นครูคอยช่วยเหลือ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ถึงแม้โรงเรียนจะปิดแต่ต้องไม่หยุดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบ On Hands Education คือ เป็นการเรียนรู้โดยครูส่งมอบเอกสารให้ผู้เรียนทบทวนความรู้โดยตรง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการสาระสำคัญ กระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอย่างลงตัว

2.9 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

สมาคมนักวิจัยแห่งประเทศไทย (2560) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยประเภทหนึ่งที่น่าจะเข้าใจได้ว่าเป็นงานวิจัยที่ต้องการทราบข้อเท็จจริงในการแก้ปัญหาอย่างรอบด้าน ซึ่งมิใช่เชื่อว่าเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการเมื่อนำมาใช้กับทางการศึกษาจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาระบบโรงเรียนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ (participation and collaboration) ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีส่วนร่วมสำคัญและมีบทบาทเท่าเทียมกันในทุกกระบวนการ ทั้งการเสนอความคิดเห็น ทฤษฎี และการปฏิบัติ ตลอดจนการวางนโยบายการวิจัย เน้นการปฏิบัติการ(action orientation) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และศึกษาผลเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา ใช้การวิเคราะห์ (critical function) การวิเคราะห์การปฏิบัติการอย่างลึกซึ้งจากสิ่งที่สังเกตได้นำไปสู่การตัดสินใจที่สมเหตุสมผล เพื่อปรับแผนการปฏิบัติการ และใช้วงจรการปฏิบัติการ (the actionresearch spiral) ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมคทาตกาท คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ(acting) การสังเกต (observing) และการสะท้อนการปฏิบัติการ (reflecting) ตลอดจนการปรับปรุงผล (re-planning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่พึงพอใจ

วิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวิธีการวิจัยเพื่อใช้ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น มีการปฏิบัติการทุกอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบและต่อเนื่องจนได้ผลหรือข้อสรุปที่พึงพอใจของผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.9.1 ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

Kemmis & Mc Taggart (1988) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่ไม่ได้แตกต่างไปจากการวิจัยอื่นๆ ในเชิงเทคนิค แต่แตกต่างในด้านวิธีการ ซึ่งวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การทำงานที่เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเองที่เป็นวงจรแบบขดลวด (Spiral of Self-Reflecting) โดยเริ่มต้นที่ขั้นตอนการวางแผน (planning) การปฏิบัติ(action) การสังเกต (observing) และการสะท้อนกลับ (reflecting) เป็นการวิจัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Holloway (2010) ที่อธิบายว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การแสวงหาความรู้ภายใต้การดำเนินการของนักปฏิบัติที่กลายมาเป็นนักวิจัย หรือผู้ซึ่งทำงานเป็นหุ้นส่วนกับนักวิจัย เพื่อตรวจสอบประเด็นและปัญหาในสถานที่ทำงานของตนเอง เป็นการนำความคิดไปปฏิบัติผ่านกระบวนการที่เป็นวงจร ซึ่งแต่ละวงจะขึ้นกับวงก่อนหน้า การวิจัยเชิงปฏิบัติการไม่ใช่วิธีการวิจัยบริสุทธิ์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา และนักวิจัยสามารถใช้วิธีการเก็บและ รวบรวมข้อมูลได้หลากหลายวิธี

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2552) สรุปถึงความหมายของวิจัยปฏิบัติการว่า หมายถึง การรวบรวมและหรือการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยใช้ขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ ทั้งในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในขอบข่ายที่รับผิดชอบ โดยผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการซ้ำหลายๆครั้ง จนกระทั่งผลการปฏิบัติงานนั้น บรรลุจุดประสงค์หรือแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ได้สำเร็จ”

ศิริพร จิรวัฒน์กุล (2558) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายที่จะแก้ปัญหาพัฒนากิจกรรมโดยการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง (Improving by changing) โดยบุคคลที่เผชิญกับปัญหา

นั้นอยู่เอง เป็นรูปแบบของการทำความเข้าใจในการปรับปรุงสถานการณ์เฉพาะที่พบว่ามีปัญหา เพื่อต้องการพัฒนา หาหลักการ เหตุผลและวิธีการ ปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานนั้นและ ขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานนั้น ๆ

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยที่มีกระบวนการ ปฏิบัติอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน ขั้นลงมือปฏิบัติ ขั้นสังเกตการณ์ และ ขั้นสะท้อนผล ที่ดำเนินการต่อเนื่องกันไป จนกว่าจะพึงพอใจหรือได้ข้อสรุปที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อมุ่งพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ จนกระทั่งผลการ ปฏิบัติงานนั้น บรรลุจุดประสงค์หรือแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ได้สำเร็จ

2.9.2 จุดมุ่งหมายของวิจัยเชิงปฏิบัติการ

นภาพร บุญจวง (2545) จุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการวิจัยที่เริ่มมาจากต้องการปรับปรุงการปฏิบัติงานที่มีอยู่ให้ดีขึ้น
2. การวิจัยเริ่มต้นมาจากปัญหาสังคมหรือปัญหาเชิงปฏิบัติการมากกว่าที่จะเริ่มต้นจาก ปัญหาเชิงทฤษฎี ผลการวิจัยมุ่งนำมาใช้แก้ปัญหาได้
3. มุ่งศึกษากับประชากรมากกว่าศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่สนใจที่จะนำผลการศึกษาที่ได้ไปอ้างอิงกับประชากร แต่มุ่งที่จะนำผลไปแก้ปัญหของประชากรที่ศึกษานั้น
4. เป็นวิจัยที่ดำเนินการโดยความร่วมมืออย่างดียิ่งระหว่างทีมงานวิจัยกับผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นกลุ่มที่ประสบปัญหาโดยตรง
5. แบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นแบบเชิงพัฒนา (Development Design) คือจุดมุ่งหมายของการวิจัยสามารถเปลี่ยนแปลงและกำหนดขึ้นมาใหม่ได้ โดยการเปลี่ยนแปลงนี้เปลี่ยนไปตามสภาพหรือเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป
6. ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะต้องได้รับการฝึกอบรมด้านกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์(Group Dynamics) เพื่อที่จะได้ร่วมกันอย่างมีระบบ และร่วมมือทำงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพราบรื่นและเรียบร้อย เป็นการวิจัยที่ปรับปรุงการทำงานของหน่วยงานนั้น ปรับปรุงทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานของกลุ่มด้วย
7. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการประเมินตนเองของผู้ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น การประเมินนี้มีลักษณะเป็นปรนัย
8. นักปฏิบัติซึ่งเป็นผู้วิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ ผู้ประสบปัญหา โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่าการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาคำเนินการ โดยผู้ประสบปัญหาย่อมมี โอกาสได้รับความสำเร็จมากกว่าการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาคำเนินการ โดยบุคคลภายนอก
9. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคล มนุษย์สัมพันธ์ และขวัญกำลังใจในการทำงาน
10. เป็นการวิจัยเพื่อวิเคราะห์งาน (Job Analysis) เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 11) มีจุดมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงองค์กร คือ มุ่งที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กร ในวงการศึกษา ธุรกิจ และอุตสาหกรรม
12. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและกำหนดนโยบาย

13. เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง (Innovation and Change) วิธีการในการนำนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงไปใช้ในการปรับปรุงระบบการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

14. มีลักษณะเป็นการดำเนินการ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานไปในตัว จะมีการประเมินความก้าวหน้าเป็นระยะ ทำให้ทราบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานไปในตัว จะมีการประเมินความก้าวหน้าเป็นระยะ ทำให้ทราบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานกิจกรรมการประเมินผลในการปรับปรุงงานให้ไปในทิศทางที่ต้องการ

15. เป็นการดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมทางสังคมปกติ และไม่พยายามที่จะควบคุมตัวแปร โดยเคร่งครัด

16. ตลอดระยะเวลาของการวิจัย จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ มีการอภิปรายข้อมูลข่าวสารที่เก็บได้ มีการบันทึกข้อมูลข่าวสาร มีการประเมินผลและการจัดทำข้อมูลเป็นระยะต่อเนื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการให้ความเชื่อถือมากในข้อมูลเชิงประจักษ์ และข้อมูลเชิงพฤติกรรม ความต่อเนื่องของกิจกรรมต่าง ๆ ในกระบวนการวิจัย

17. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างดำเนินการวิจัย มักจะต้องพัฒนาอยู่เสมอตามสภาพการณ์หรือเงื่อนไขที่เปลี่ยนไป ผู้ช่วยวิจัยจะต้องช่วยกันคิดหาเครื่องมือใหม่ ๆ หรือวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัยที่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป

18. การวิจัยเชิงปฏิบัติเป็นการวิจัยที่ไม่ยึดมั่นมาตรฐานของแบบการวิจัยที่เป็นแบบแผนต่อเนื่องจากจุดมุ่งหมายของการวิจัยอยู่ที่การแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมเฉพาะหน้า มุ่งหาความรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์และจุดมุ่งหมายเฉพาะในการวิจัยครั้งนั้น ๆ เท่านั้น

19. ในขณะที่การดำเนินการวิจัยจะต้องมีการทดลองสมมติฐานโดยการปฏิบัติจริงซึ่งถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญของการวิจัยประเภทนี้

20. การประเมินคุณค่าของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มุ่งพัฒนาในแง่ของขอบเขต วิธีการแก้ปัญหาหรือกระบวนการวิจัยหรือผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติในสภาพเฉพาะได้ดี

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีความมุ่งหมายที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานประจำให้ดีขึ้น โดยครูได้นำแผนการสอนอยู่มาวิเคราะห์หาสาระสำคัญของสาเหตุที่เป็นปัญหา ที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากนั้นจะใช้แนวความคิดทางทฤษฎีและประสบการณ์การปฏิบัติที่ผ่านมา เสาะหาข้อมูลและวิธีการที่คาดว่าจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้ แล้วนำวิธีการดังกล่าวไปทดลองใช้กับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา โดยการสอนเมื่อต้องการมีความร่วมมือในการทำงานมากขึ้น

2.9.3. ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

สมบัติ บุญประคม (2545) กล่าวว่ากระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและปรับปรุงสภาพการเรียนรู้การสอนในโรงเรียนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามขั้นตอนของKemmit และ McTaggart ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอนคือขั้นวางแผน ขั้นลงมือทำ ขั้นสังเกตการณ์และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ดังนี้ เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมและมีบทบาทเท่าเทียมกันทุกกระบวนการวิจัยทั้งการเสนอความคิดเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติ ตลอดจนการวางแผนนโยบาย

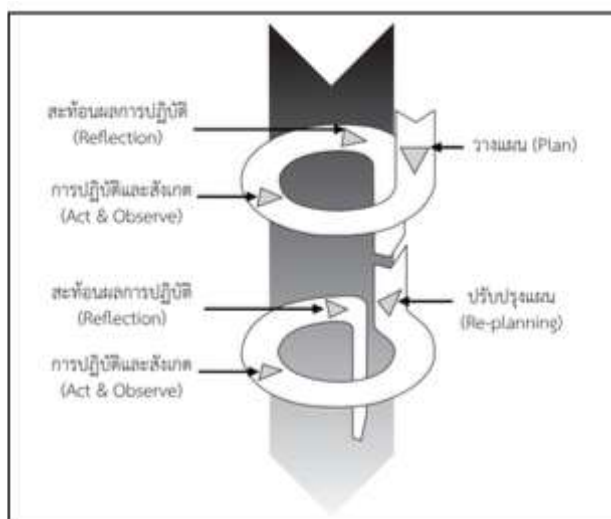
การวิจัยกระบวนการดำเนินงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ (Kemmis & McTaggart , 1988) ประกอบด้วยกิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (planning) 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (action) 3) สังเกตการณ์ (observation) และ 4) สะท้อนกลับ (reflection) รายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหาสำคัญที่ต้องการให้มีการแก้ไขครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นครูอื่น ๆ ที่สอนร่วมกัน นักเรียน ผู้ปกครอง และหรือผู้บริหารร่วมกันวางแผนพร้อมกับสำรวจสภาพปัญหาว่ามีอะไร ปัญหาที่ต้องการแก้ไขคืออะไร ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับใครบ้าง จะต้องใช้วิธี การแก้ไขในรูปลักษณะใด และการแก้ไขต้องการมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดบ้าง เช่น ครูต้องการเปลี่ยนวิธีใช้คำถามในชั้นเรียน นักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่มในบางเนื้อหา บางหัวข้อ ในแบบเรียนจะต้องตัดทอนหรือขยายความ ผู้บริหารจะต้องรับทราบการเปลี่ยนแปลง และให้การสนับสนุน เป็นต้น ใบขึ้นของการวางแผนจะมีการปรึกษาร่วมกับเอกสารวิจัยเชิงปฏิบัติเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดบ้าง เช่น ครูต้องการเปลี่ยนวิธี ใช้คำถามในชั้นเรียน นักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่มในบางเนื้อหา บางหัวข้อ ในแบบเรียนจะต้องตัดทอนหรือขยายความ ผู้บริหารจะต้องรับทราบการเปลี่ยนแปลง และให้การสนับสนุน เป็นต้น ในขั้นของการวางแผนจะมีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง การใช้แนวคิดวิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในรูปแบบต่อไปนี้จะช่วยให้มองเห็นสภาพการณ์ของปัญหาชัดเจน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) เป็นการนำเอาแนวคิดที่กำหนดขึ้นเป็นกิจกรรมในขั้นการวางแผนมาดำเนินการ ในขั้นตอนนี้ ต้องการใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ทั้งจากผู้ช่วยวิจัยหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ ในการปฏิบัติตามแผนงานนั้น ปฏิบัติได้จริงมากน้อยเพียงใด และอาจมีอุปสรรคอื่นๆ มาเกี่ยวข้องโดยไม่คาดคิด ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ฉะนั้นแผนงานที่กำหนดได้อาจมีการยืดหยุ่นบ้างตามความเหมาะสมของสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น โดยผู้วิจัยจะต้องใช้วิจารณญาณ และการตัดสินใจที่เหมาะสมและมุ่งต่อการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ขณะที่การวิจัยดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่วางไว้ว่าจะดำเนินไปอย่างราบรื่น หรือมีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นบ้างบางประการ อาจจะมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นทั้งที่เราตั้งใจและ ไม่ได้อยากเกิด ดังนั้นในขั้นตอนนี้จึงจำเป็นต้องมีการสังเกตควบคุม ไปด้วยการใช้การสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างระมัดระวัง พร้อมกับการจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่ได้คาดหวัง สิ่งที่ต้องการทำการสังเกตคือ กระบวนการของการปฏิบัติและผลของการปฏิบัติ ซึ่งอาจเกิดขึ้น โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจและสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดของการปฏิบัติการ การสังเกตนี้รวมถึงการรวบรวมผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติทั้งโดยการเห็นด้วยตาการฟังด้วยหู และการใช้เครื่องมือ แบบทดสอบวัดผลในเชิงตัวเลขวัดสิ่งที่ต้องการทราบการเปลี่ยนแปลง

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ มีการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการ ปัญหาหรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติ ผู้วิจัยผู้ช่วยวิจัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกแง่มุมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน นำผลที่ได้มานำเสนออภิปรายหาสาเหตุและร่วมวางแผนเพื่อการปรับปรุงพัฒนาต่อไป ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.2 วงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (The Actions Research Cycles)

2.9.4 ขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

กระบวนการวิจัยนี้ เมื่อกล่าวในเชิงการนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียนสามารถอธิบายวิธีการดำเนินการตามวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ดังนี้

1. การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่จะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องศึกษาค้นคว้า แสวงหาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้นๆ ให้กว้างขวางพอสมควร

2. เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักการและทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหา แล้วสร้างวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ในรูปแบบของข้อความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือการฝึกหัดตามวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการปฏิบัติการ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้าและที่เป็นอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอน โดยจะต้องเก็บสะสมข้อบันทึกต่างๆ ไว้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวงจรปฏิบัติในรอบต่อไป และเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้วิเคราะห์หาคำตอบของสมมติฐาน

4.1 ขั้นวางแผน (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการแก้ไข ตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้น เกี่ยวกับลักษณะของปัญหา เกี่ยวข้องกับใคร แนวทางแก้ไขอย่างไรและจะต้องปฏิบัติอย่างไร

4.2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในชั้นวางแผนมาดำเนินการ โดยวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานประกอบไปด้วย เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉะนั้นแผนที่กำหนดควรจะต้องมีความยืดหยุ่นปรับได้

4.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยต้องอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เข้าช่วย

4.4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection) ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการแก้ปัญหาหรือสิ่งที่ป็นข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่างๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบการศึกษาของโรงเรียนที่ประกอบกันอยู่ โดยผ่านการร่วมอภิปรายปัญหาและการประเมินโดยกลุ่ม ซึ่งจะให้ได้แนวทางของการพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติต่อไป

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้มั่นใจในความถูกต้อง แสดงรายละเอียดในการอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ จัดหมวดหมู่และแยกประเภทของกลุ่มข้อมูลตามหัวข้อที่เหมาะสม เปรียบเทียบข้อแตกต่างและความคล้ายคลึงของข้อมูลแต่ละประเภทโดยการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งร่วมกับกลุ่มผู้วิจัย

6. ตรวจสอบข้อมูลที่กลุ่มวิจัยได้ร่วมกันพิจารณาไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปหาคำตอบที่เป็นสาเหตุ วิธีการแก้ปัญหา และผลที่ได้รับ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากผู้วิจัยสามารถทำการประมวลและสรุปเป็นหลักการ (principle) รูปแบบ (model) ของการปฏิบัติ ข้อเสนอเชิงทฤษฎี (proposition) หรือทฤษฎี (theory) ของปฏิบัติการแก้ปัญหานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ ต้องอาศัยหลักการวิทยาศาสตร์โดยวิธีอุปนัย (induction) และความรู้เชิงทฤษฎีของผู้วิจัยเป็นสำคัญ

2.10.5. การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

หลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือ การวิจัยชนิดนี้ไม่ควรจะทำตามลำพังและควรใช้วงจรของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยวางแผนการปฏิบัติการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อนำมาปรับปรุงแผนงานแล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ จนกว่าจะได้ผลปฏิบัติการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมกับต้องบันทึกผลในทุกๆ ขั้นตอนที่สำคัญ นั่นคือ

1. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติ
2. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาและการสื่อสารในห้องเรียน หรือหน่วยงาน และกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข
3. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการสัมพันธภาพทางสังคมและการจัดระบบองค์กรที่ช่วยลดอุปสรรคต่อการฝึกปฏิบัติ
4. บันทึกผลของการพัฒนาการที่เป็นข้อค้นพบที่สำคัญของการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะใช้วิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญเชิงอธิบายความ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปเป็นผลงานวิจัย และแสดงให้เห็นแนวทางหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการแก้ไขปัญหาของสิ่งที่ศึกษานั้น

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ ความจริงโดยใช้ในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือข้อสรุปที่ต้องการ จากนั้นจึงนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานที่ปฏิบัติอยู่ เพื่อเป็นการลดช่องว่างระหว่างการนำทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงาน ในสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมทั้งมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่หน่วยงานหรือบุคลากรนั้นๆ ได้รับผิดชอบอยู่ ขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการวิจัยประเภทอื่นๆ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ เริ่มต้นด้วยการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผล เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ นั่นคือ ถ้าผลการวิจัยสามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหน่วยงานผลผลิตได้ตามที่ต้องการก็ถือว่าสิ้นสุดขั้นตอนการวิจัย แต่ถ้าผลการวิจัยยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งที่ต้องการได้ ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลในรอบปัจจุบันไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนใหม่ นอกจากนี้ขณะดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยสามารถปรับปรุงแก้ไขแผนงานได้ตลอดเวลา เพื่อให้แผนงานมีความเหมาะสมกับสภาพจริงของการปฏิบัติงาน

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.10.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ไข่มุก ภาควณิ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุงมีความสามารถในการพูดดีขึ้นร้อยละ 87.91

ภูซังค์ มัชฌิม (2559) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P มีค่าประสิทธิภาพ(E1/E2) เท่ากับ 93.56/76.88 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2.ค่าดัชนีประสิทธิผล การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6454 หรือคิดเป็นร้อยละ 64.54 3. นักเรียนมี ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำภาษาอังกฤษร่วมกับ การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.76$, S.D. = 0.40)

วาริณี ไกรศรี (2563) การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 รวมถึงใน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถนำไปใช้ได้จริงในเชิงตอบแบบปรนัย ทักษะทางภาษา คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่ม ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดกร อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ปี การศึกษา 2562จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใบงานทดสอบ ความเข้าใจแต่ละบทเรียน 3) แบบทดสอบ ความเข้าใจ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1)หลังจาก นักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์และสามารถทำ แบบทดสอบหลังเรียนได้ คะแนนเพิ่มขึ้น 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมี ปรากฏ ดังนี้

เออร์ (Ur, 1998) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สอง นั้นมีหลายประการเช่น มีการกังวลว่าจะพูดผิดกลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรหรืออะไร และมักจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะฝึกพูด ในชั้นเรียน และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไช่มุก ภาควงศ์ (2554: 31-33) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุงมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ร้อยละ 87.91

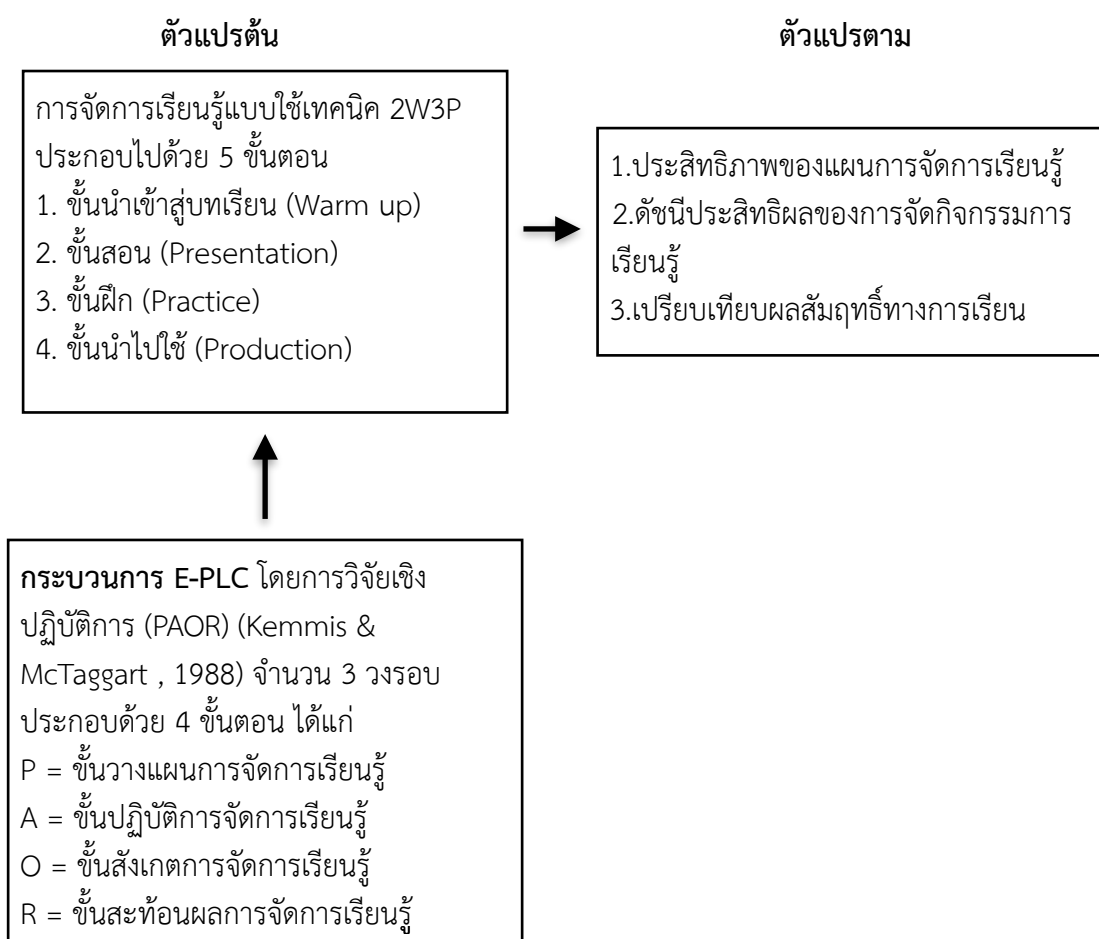
โรบินสัน (Robinson, 1997) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างครูที่สอนโดยใช้การ สอนแบบ Communicative Approach และการสอนแบบ Non Communicative Approach ใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนโปรแกรมภาษาต่างประเทศ โดยทำการสำรวจจากการสอบถาม จากทางโทรศัพท์จากครูผู้สอนจำนวน 300 คนที่สอนในระดับมัธยม ผลการสอบถามครูที่ใช้การสอน แบบ Communicative Approach สนใจเรื่องการสื่อสารการเรียนรู้, กิจกรรมและการจัดกลุ่ม นักเรียนมากกว่าที่ครูที่สอนแบบ Non Communicative Approach

หวาง เชน จุน (Wang Cheng-Jun, 2006) ได้ศึกษาผลการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารใน วิชาภาษาอังกฤษ โดยหาการศึกษาปัญหา พบว่ามี 2 สาเหตุหลักคือ การใช้ภาษาของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์และเกิดความล้มเหลวในการสื่อสารขั้นพื้นฐานโดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีน ระดับชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยของกิง นอร์มอล จำนวน 2 กลุ่มๆ ละ 38 และ 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และกลุ่มควบคุมสอนแบบเดิม ผลการทดสอบพบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการแตกต่างกัน กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารทำให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติ

สรุปได้ว่าทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศชี้ให้เห็นว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาต่างประเทศ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าการสอนโดยไม่ใช้กิจกรรมการสื่อสาร

2.11 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคใช้เทคนิค W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีดำเนินการศึกษา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (PAO)

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 90 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วยเป็นนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 20 คน รวม 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เนื่องจากได้รับมอบหมายให้ทำการสอนห้องนี้

3.2 ขั้นตอนการศึกษา

ให้นักศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นการศึกษาการปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research) ดำเนินการศึกษาตามรูปแบบการศึกษา One group Pretest-Posttest Design ที่มีการศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเพียงหนึ่งกลุ่มและมีการทดสอบก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยจัดการเรียนรู้แบบแบ่งผลสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division : STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งมีรูปแบบการศึกษา แสดงในตารางที่ 3.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (The Development of Learning Achievement)	ทดสอบหลังเรียน (Posttest)
ตัวอย่าง	T ₁	X	T ₂

เมื่อ

T₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

X แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

T₂ แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา คือ โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 20 คน โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ตำรา หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รายละเอียดของวิชาการงานอาชีพ โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ การวิจัยเชิงปฏิบัติการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพ ดัชนีประสิทธิผล การปฏิบัติตามตามจรรยาบรรณวิชาชีพ บริบทของโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ตลอดจนงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.2.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้จัดทำเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

3.2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 3 ชั่วโมง ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง Food and drink

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What does is he?

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What's her nationality?

3.2.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.2.3 นำเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

เมื่อออกแบบเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาแล้ว ผู้ศึกษาได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขให้ครบถ้วนสมบูรณ์เหมาะสม

3.2.4 นำเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาแล้ว ผู้ศึกษานำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.5 ดำเนินการทดลอง

เมื่อเครื่องมือสำหรับใช้ในการศึกษาผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ผู้ศึกษาแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งกลุ่มนักเรียนคละตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเลือกแบ่งกลุ่มให้มีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละเท่าๆ กัน

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รงเรียนขอนแก่นวิทยายน2 (สมาน สุเมโธ) อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นและบันทึกผลการทดสอบที่ได้เป็นคะแนนก่อนเรียน (Pre-test)

3. ผู้ศึกษาดำเนินการสอนตามการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 3 ชั่วโมง

4. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้ศึกษาให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาการงานอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 20 ข้อ โดยเป็นแบบทดสอบคนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่มีลักษณะเป็นข้อสอบคู่ขนาน และบันทึกผลการทดสอบที่ได้เป็นคะแนนหลังเรียน (Post-Test)

5. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา ประเมินการคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role

play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 20 ข้อ

3.2.6 รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษา

หลังจากดำเนินการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อทำการสรุปผลการศึกษาต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 3 แผน 3 ชั่วโมง ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง Food and drink

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What does he is?

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (จำนวน 1 ชั่วโมง)

เรื่อง What's her nationality?

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเพื่อจะนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.4.1 การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.4.1.1 ศึกษารูปแบบการสอนแบบ 2W3P จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.1.2 ศึกษาตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

3.4.1.3 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2563 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) และแผนการเรียนรู้โดยใช้

เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC พร้อมกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อ/อุปกรณ์การเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลจำนวน 3 แผน

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเพิ่มเติมรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นปรึกษาสารนิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 3 แผน พร้อมนำแบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ 3 ชุด เสนอไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงความถูกต้องของกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนความสอดคล้องระหว่างขั้นตอนต่างๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พิจารณา ความสอดคล้อง ความเหมาะสมของภาษา ครอบคลุมเนื้อหา ความถูกต้องของสาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และประเมินความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหา พบว่าค่าความสอดคล้องระหว่างแบบประเมิน มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ซึ่งแสดงว่าแบบ ประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

1. ปรับปรุงแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา ตามคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ แก้ไขรายละเอียดของระดับคุณภาพให้มีความชัดเจนและระบุให้ง่ายต่อการเข้าใจ และในแต่ละระดับคุณภาพให้สอดคล้องกับแผนกิจกรรมการเรียนรู้

2. นำแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว พร้อมวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.78 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.5.1 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ก่อนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน และบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

3.5.2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) โดยใช้แผนการเรียนรู้ 3 แผน ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (จำนวน 1 ชั่วโมง)
เรื่อง Food and drink
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (จำนวน 1 ชั่วโมง)
เรื่อง What does he is?
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (จำนวน 1 ชั่วโมง)
เรื่อง What's her nationality?

3.5.3. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหาครบแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน และบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.5.4 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบประเมินเพื่อวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยนำคะแนนประเมินทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาที่ได้หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมกำหนดคะแนนในการตอบตัวเลือกแต่ละข้อความดังแสดงในตารางที่ 3.3 และตารางที่ 3.4

3.5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาต่อไป

3.6 การจัดการทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนแบบใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติการทดสอบค่า t (t-test for dependent sample)

3.6.3 วิเคราะห์แบบประเมินเพื่อวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ค่า t แบบไม่อิสระ (t-test dependent)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 ค่าความถี่ร้อยละ (Percentage) โดยใช้คำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2542)

$$P = \frac{f}{n} * 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้คำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\mu = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้คำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\sigma = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด
	$\sum$	แทน	ผลรวม

3.7.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ (สมนึก ภัททิยธนี. 2556)

3.7.2.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency: IOC) ระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบที่ใช้วัด โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$ioc = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้(หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้(หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้(หรือสอบผ่านเกณฑ์)ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้(หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

3.7.2.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (Difficulty Index) คืออัตราส่วนระหว่างจำนวนคนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูกกับจำนวนคนที่ตอบข้อนั้นทั้งหมด ถ้าข้อสอบมีคนทำถูกมาก ข้อสอบข้อนั้นง่าย แต่ถ้าข้อสอบข้อใดคนทำถูกน้อยข้อสอบนั้นยาก โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าดัชนีความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

3.7.2.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด

3.7.3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่องลักษณะพลเมืองที่ดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P โดยคำนวณ จากสูตร ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum y}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของทั้งหมด

3.7.4 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการศึกษาวิลค็อกสัน (Wilcoxon-signed rank test)

$$T = \min \left| \sum R_i^+, \sum R_i^- \right|$$

เมื่อ $\sum R_i^+$ และ $\sum R_i^-$ คือ ผลรวมของอันดับของ D_i ที่มี

เครื่องหมายบวกและลบตามลำดับ

T คือ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (ไม่คิดเครื่องหมาย) ระหว่างอันดับที่มีเครื่องหมายบวกและอันดับที่มีเครื่องหมายลบ

3.7.5 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบประเมินคุณลักษณะ โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
-------	----------	-----	---

$\sum x$	แทน	ผลรวมของค่าตัวแปร X
$\sum y$	แทน	ผลรวมของค่าตัวแปร Y
$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างค่าตัวแปร X และ Y
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร X
$\sum y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y
N	แทน	จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

3.8 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (PAOR)

ผู้ศึกษาดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยมีกระบวนการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอนคือขั้นการวางแผน ขั้นลงมือปฏิบัติ ขั้นสังเกตการณ์ และขั้นสะท้อนผล โดยดำเนินการต่อเนื่องกันไปจนกว่าจะพึงพอใจหรือได้ข้อสรุปที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้ศึกษามีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อมุ่งพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.8.1 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan) เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหาสำคัญที่ต้องการให้มีการแก้ไข ทีม E-PLC วางแผนร่วมกัน สำรวจสภาพปัญหาว่าเป็นอย่างไร ปัญหาที่ต้องการแก้ไขต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดบ้าง ในการวางแผนมีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้นได้นำปัญหามาทำการออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิคการสอนมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนตามสภาพปัญหาที่พบ

3.8.1.1 วิเคราะห์ปัญหา (ขั้น Plan) วิเคราะห์สภาพและปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการหาโครงสร้างของปัญหาอย่างเป็น ระบบ ทบทวนปัญหาอย่างกว้างขวาง ร่วมกันนำแนวคิดที่ได้จากการวิเคราะห์มาวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC โดยคำนึงว่ากิจกรรมนั้นต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง ต้องแก้ไขอย่างไร และผู้ได้รับผิดชอบ

3.8.1.2 วิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan) การวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้นั้นเพื่อหาข้อที่ควรปรับปรุงและพัฒนาแผนการ จัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น วิพากษ์โดยทีม E-PLC สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

3.8.1.3 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ (ขั้น Plan) เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC แล้ว ผู้ศึกษาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการ เรียนรู้ตามคำแนะนำ

3.8.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้งาน (ขั้น Acting) เมื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้ศึกษาดำเนินการสอนตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมเพลงแปล ภาษาอังกฤษ-ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน

โศกเสี้ยวแสนสุข ด้วยกระบวนการ E-PLC เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 3 ชั่วโมง

3.8.3 ขั้นสังเกต (ขั้น Observation) ในขณะปฏิบัติกิจกรรมมีการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งที่คาดหวังและไม่ คาดหวังขณะที่ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่วางไว้ สิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นกระบวนการของการ ปฏิบัติการ การสังเกตครั้งนี้รวมถึงการรวบรวมผลการปฏิบัติที่เห็นด้วยตา การได้ฟัง รวมทั้งการใช้ เครื่องมือ เช่น แบบทดสอบซึ่งนำมาใช้ขณะที่กำลังดำเนินการทำการปฏิบัติการวิจัย

3.8.4 ขั้นสะท้อนผล (ขั้น Reflection) เป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำวิจัยปฏิบัติการ เป็นการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการ ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ที่ผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทำการตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้น โดยผ่านการอภิปรายปัญหา ซึ่งจะได้แนวทางของการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและเป็นพื้น ฐานข้อมูลนำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนปฏิบัติต่อไปโดยวงจรของ 4 ขั้นตอนดังกล่าวจะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (Spiral) และ กระทำซ้ำตามวงจรจนกว่าจะได้ผลปฏิบัติตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดย ดำเนินการกระบวนการ E-PLC ตามขั้นตอน PAOR จำนวน 3 วงรอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการ ทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทำการสรุปผลการศึกษาต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มเื้อ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มประชากร
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยประชากร (Mean)
Σ	แทน	ผลรวม
$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$E1$	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$E2$	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$E.I.$	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index)
D	แทน	ผลต่างของจำนวน
$D2$	แทน	ผลต่างของจำนวนยกกำลังสอง
$Pvalue$	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
T	แทน	สถิติใช้ทดสอบสมมติฐานการแจกแจงแบบ t- test
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 3 ตอน ดังนี้

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มเื้อ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ตามเกณฑ์ 80/80

4.2.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.1.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 1 ตอน ดังนี้

4.2.2.1 สรุปผลเชิงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผนฯ (คะแนนจากใบงาน คะแนนทดสอบย่อย คะแนนการฝึกปฏิบัติหรือคะแนนต่างๆ)			คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (กระบวนการ : E ₁) (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์ : E ₂) (30 คะแนน)
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (10 คะแนน)		
1	8	9	9	26	27
2	8	9	9	26	29
3	9	9	9	27	29
4	9	8	9	26	29
5	9	8	8	25	29

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผนฯ (คะแนนจากใบงาน คะแนนทดสอบย่อย คะแนนการฝึกปฏิบัติหรือคะแนนต่างๆ)			คะแนนทดสอบ ระหว่างเรียน (กระบวนการ : E ₁) (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (ผลลัพธ์ : E ₂) (30 คะแนน)
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 (10 คะแนน)		
6	8	9	10	27	27
7	9	8	8	25	27
8	8	8	10	26	27
9	8	8	10	26	27
10	8	8	9	25	27
11	9	9	10	28	29
12	10	9	10	29	30
13	9	9	10	28	30
14	9	9	9	27	29
15	9	9	9	27	29
16	8	8	10	26	30
17	10	9	9	28	29
18	8	9	10	27	27
19	9	9	10	28	27
20	8	8	10	26	27
21	9	8	9	26	27
22	9	9	10	28	29
23	8	8	8	24	27
24	8	9	10	27	29
25	8	9	9	26	30

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผนฯ (คะแนนจากใบงาน คะแนนทดสอบย่อย คะแนนการฝึกปฏิบัติหรือคะแนนต่างๆ)			คะแนนทดสอบ ระหว่างเรียน (กระบวนการ : E_1) (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (ผลลัพธ์ : E_2) (30 คะแนน)
	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 (10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 (10 คะแนน)		
26	9	9	9	27	29
27	9	8	9	26	30
28	10	9	9	28	29
29	9	9	8	26	29
30	8	9	10	27	29
Σ	260	259	279	798	823
$\bar{x}$	8.67	8.63	9.30	26.60	28.38
S.D	0.66	0.49	0.70	1.13	1.15
ร้อยละ	86.67	86.33	93.00	266.00	283.79
ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ระหว่างเรียนทั้งหมด				$E_1 = 88.67$	$E_2 = 91.44$

จากตารางที่ 4.1

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 88.67 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) คิดเป็นร้อยละ 91.44 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 หรือ E_1/E_2 เท่ากับ 88.67/91.44

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)	เกณฑ์
		ทดสอบ ก่อนเรียน	ทดสอบ หลังเรียน		
30	30	22.73	28.38	0.7676	ผ่าน

ตารางที่ 4.2

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) มีค่าเท่ากับ 0.7676 หรือมีความก้าวหน้าทางด้านการเรียนคิดเป็นร้อยละ 76.76 ซึ่งมีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าที่เกณฑ์กำหนด 0.50

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลต่าง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่ (N = 30)	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30)	D	D ²
1	23	27	4	16
2	26	27	1	1
3	26	27	1	1
4	21	29	8	64
5	20	30	10	100
6	21	30	9	81

เลขที่ (N = 30)	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30)	D	D ²
7	20	29	9	81
8	20	29	9	81
9	17	30	13	169
10	15	29	14	196
11	18	27	9	81
12	27	27	0	0
13	26	27	1	1
14	24	27	3	9
15	24	29	5	25
16	23	27	4	16
17	23	29	6	36
18	23	30	7	49
19	27	29	2	4
20	20	30	10	100
21	27	29	2	4
22	27	29	2	4
23	20	29	9	81
24	23	27	4	16
25	23	27	4	16
26	23	27	4	16
27	23	29	6	36
28	24	30	6	36
29	24	30	6	36

เลขที่ (N = 30)	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30)	D	D ²
30	24	29	5	25
Σ	682	825	$D = 171$	$D^2 = 1201$
$\bar{x}$	22.73	28.45		
S.D.	3.06	1.21		

ตารางที่ 4.3

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีคะแนนสูงขึ้นโดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 682 คะแนน ($\bar{x} = 22.73$, S.D. = 3.06) ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 823 ($\bar{x} = 28.38$, S.D. = 1.15) และเมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t (t-test for dependent sample) ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t	P value
ก่อนเรียน	30	22.73	3.06	173	1381	7.24	0.000
หลังเรียน	30	28.45	1.21				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) จำนวน 30 คน ที่ผ่านการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 คะแนน และ

28.45 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนผลปรากฏว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.4.1 สรุปผลเชิงคุณภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 3 วงรอบ ดังนี้

4.4.1.1 ขั้นตอน P: การวางแผน (Plan)

1. วิเคราะห์ปัญหา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนใหญ่เน้นการอ่านและเขียนมากกว่าการฝึกพูดและฟัง ส่งผลให้นักเรียนขาดโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังพบว่าไม่มีเครื่องมือหรือเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับการสร้างสถานการณ์จำลองที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติและสนุกสนาน ทำให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารมีข้อจำกัดและไม่เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. วิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ สรุปผลการวิพากษ์ ครูต้องดำเนินการ เตรียมการเพื่อใช้นวัตกรรมและสื่อการสอนที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน สอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นปัญหา รวมถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนที่เหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนและครูมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนการวิเคราะห์ผู้เรียน และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ให้มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือและให้ครูผู้สอนแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี และนำไปสู่การปฏิบัติ การเปิดชั้นเรียน

4.4.1.2 ขั้นตอน A: การปฏิบัติ (Act)

1. เปิดชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ครูผู้สอนได้มีการแสดงออกในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง มีการเตรียมการสอน ทั้งด้านสื่อการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดเตรียมบรรยากาศของชั้นเรียน มีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน มีการแสดงออกในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการด้วยการปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความเมตตา เอาใจใส่ผู้เรียนด้วยความเสมอภาคเข้าใจพฤติกรรมและพัฒนาการตามช่วงวัยของนักเรียน บริการวิชาการด้วยความรัก ความเมตตาเอาใจใส่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

การเปิดชั้นเรียนและดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าขึ้นและบรรลุผลตามเป้าหมาย กล่าวคือ นักเรียนมีความเข้าใจด้านทักษะพื้นฐานในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถตอบโต้ประโยคพื้นฐานได้ สามารถเลือกใช้ประโยคการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์และสถานที่ได้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านสมรรถนะ ทักษะและเกิดการพัฒนาด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้การเรียนรู้วิชาการคำนวณในส่วนของ การปฏิบัติต้องอาศัยการใช้งานซ้ำๆ ฝึกทำซ้ำๆ และใช้เวลาในการพัฒนา ทักษะค่อนข้างมาก การเรียนรู้ภายในระยะเวลาอันจำกัด และเนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างด้านกายภาพ อาจส่งผลให้นักเรียนบางรายยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษพื้นฐานได้

4.4.1.3 ขั้นตอน O: การสังเกตการณ์ (Observation)

1. การสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ผู้ศึกษาได้สังเกตการณ์และรวบรวมผลการปฏิบัติ การในขั้นตอน A การปฏิบัติ ซึ่งเป็นการเปิดชั้นเรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตพฤติกรรม ร่วมกับการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นจำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการเทคนิคการสอน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ร่วมกับ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play)

4.4.1.4 ขั้นตอน R: การสะท้อนผล (Reflection)

1. ประชุมสะท้อนคิดหลังเปิดชั้นเรียน ผู้ศึกษาได้สรุปการดำเนินงาน 3 วงรอบ ดังนี้

1.1 สรุปผลการดำเนินงานทั้ง 3 วงรอบของสมาชิก E-PLC

1.1.1 ครูผู้สอน: ครูผู้สอนใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นตามบริบทของผู้เรียน สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนดำเนินการสอนด้วยความเอาใจใส่ มีความเสมอภาค มีการเตรียมตัวเตรียมสื่อการสอน และปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูด้วยความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ผู้รับบริการและผู้ร่วมวิชาชีพ

1.1.2 ครูพี่เลี้ยง: แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน บทเรียนที่เลือกใช้สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน ครูผู้สอนมีการเตรียมตัว เตรียมสื่อการสอน รวมถึงการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การคัดเลือกเทคนิควิธีการสอน เทคนิคการจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน ผู้สอนมีความเมตตากรุณาต่อนักเรียน ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนตลอดระยะเวลาที่จัดการเรียนรู้

1.1.3 ศิษยานุศิษย์: แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดี มีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์จริง

1.1.4 ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ: ครูผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับความรู้และมีการพัฒนาทักษะด้านการนำเสนอข้อมูลด้วยซอฟต์แวร์ในเชิงบวก ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมเรียนรู้ด้วยความเป็นกัลยาณมิตร

1.1.5 อาจารย์นิเทศ: นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ผลการเรียนรู้เมื่อครบกระบวนการแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก นักเรียนมีความสุขในการเรียนและกล้าแสดงออก

1.1.6 ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้: ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ทำให้เกิดความไว้วางใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น นักเรียนกล้าถามกล้าแสดงออกในสิ่งที่ตนเองทราบหรือเกิดความสงสัย ทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน อันเป็นผลให้การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ และเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

1.1.7 ผู้อำนวยการโรงเรียน: นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากครูผู้สอนมีการจัดระบบ มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ทำให้การเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถวางตนเป็นต้นแบบในการเรียนและการดำเนินชีวิต

1.2 สรุปผลการดำเนินงานทั้ง 3 วงรอบของครูผู้สอน

1.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสามแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกันดี ผู้สอนมีการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานและตัวชี้วัด เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน มีการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นตลอดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

1.2.2 แนวปฏิบัติที่ดีเลิศ (Best Practice) พบว่า การเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีส่วนในการหาข้อเสนอแนะ และตั้งข้อสังเกตถึงข้อดีข้อเสียของการเรียนรู้นั้น ๆ ครูผู้สอนและนักเรียนมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ และนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง

1.2.3 ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน พบว่า ครูผู้สอนได้พัฒนาตนเองตามแนวทางความเป็นครูที่ดีมีจรรยาบรรณของวิชาชีพครู เมื่อครูปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแล้ว จึงจะสามารถเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบในการดำเนินชีวิตให้แก่ นักเรียนได้ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด

1.2.4 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ ได้แก่ ทีม E-PLC ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ได้รับคำแนะนำด้านความรู้และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญหลายท่านและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการวิพากษ์ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

1.2.5 ผลที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอนจากการดำเนินกิจกรรม E-PLC ครูผู้สอนได้เรียนรู้วิธีการรับมือกับนักเรียนที่มีความแตกต่างทางพฤติกรรม วิธีการจัดการชั้นเรียนที่ดี วิธีการใช้เทคนิคการสอน รวมถึงการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริง อีกทั้งได้เรียนรู้ ตระหนักรู้และเพิ่มพูนจรรยาบรรณทางวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน

1.2.6 การนำข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการดำเนินงาน E-PLC ไปพัฒนาตนเอง ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านจรรยาบรรณต่อตนเองด้วยการมีระเบียบวินัยในตนเอง การพัฒนาทางวิชาการ การพัฒนาบุคลิกภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศผู้สอนควรมีการใช้การเสริมแรงทางลบในการจัดการชั้นเรียน หากมีนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมทางลบ และส่ง

ผลต่อการจัดการเรียนการสอน การควบคุมชั้นเรียนควรเหมาะกับบริบทของผู้เรียนและแผนการสอน ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการด้วยความรักความเมตตา เอาใจใส่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียน ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ด้วยวิธีที่เร้าต่อการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนควรมีโอกาสได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นปัญหาที่นักเรียนพบในการเรียน รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนค้นพบ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จากผลการดำเนินการตามวงจร PAOR และการสะท้อนผลการดำเนินงาน E-PLC IN ACTION ทั้งสามวงจรรอบ ผู้ศึกษาสรุปผลการดำเนินร่วมกับสมาชิก E-PLC ทั้งหมด 7 ท่านประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ศึกษานิเทศก์ อาจารย์นิเทศ ครูผู้สอน (ผู้ศึกษา) และครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ สามารถสรุปผลเชิงคุณภาพได้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความยืดหยุ่น มีการปรับแผนการสอนให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับพัฒนาการตามช่วงวัยของผู้เรียน บทเรียนที่เลือกใช้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียน ครูและนักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น ผู้สอนมีการเตรียมสื่อการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ ผู้สอนมีการควบคุมชั้นเรียนและสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เป็นไปในแนวทางที่ดี เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน รวมถึงมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือของสมาชิกในทีม E-PLC ที่ทำให้เห็นว่าเทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมเพลงแปลอังกฤษ-ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ได้จริง และผลการเรียนรู้ที่เกิดจากแผนดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมทางการเรียนรู้ไปในทางที่ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมเพลงแปลอังกฤษ-ไทย เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโสกเสี้ยวแสนสุข ด้วยกระบวนการ E-PLC ศึกษาสามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ สำคัญได้ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่น วิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 88.67 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 91.44 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 หรือ E1/E2 เท่ากับ 88.67/91.44

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่น วิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ซึ่งมีเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.7676 หมายถึง ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในลักษณะที่เพิ่มขึ้นหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.76 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50

5.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนเทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่น วิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีคะแนนสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 682 คะแนน ($\bar{x}$ = 22.73, S.D = 3.06) ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 825 ($\bar{x}$ = 28.45, S.D = 1.21) และเมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t (t- test for dependent sample) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 คะแนน และ 28.45 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียน

และหลังเรียนผลปรากฏว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC การประเมินความเหมาะสมขอแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่าผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 88.67 / 91.44 ซึ่งตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ได้จัดทำอย่างมีระบบ มีขั้นตอนศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ การสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการเรียนแบบ 2W3P ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญา ได้ใช้ประสบการณ์เดิมที่มีในการเพิ่มประสบการณ์ใหม่ ๆ กับกระบวนการเรียนรู้แบบเป็นขั้นตอน ในขณะที่ผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ มีความกระตือรือร้น และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.67 / 91.44 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่งสอดคล้องกับ วาริณี ไกรศรีและคณะ(2562) ที่พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนที่เข้าใจง่าย สามารถพัฒนาความรู้ ความจำที่มากขึ้น โดยสามารถดูได้จากการเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนเน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนแบบมีลำดับ ขั้นตอน ก็ส่งผลให้นักเรียนเกิดความผิดพลาดน้อยลง

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC ซึ่งมีเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงความ

ก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยพิจารณาจากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food and drink ดัชนีประสิทธิผลน้อยที่สุดมีค่าเท่ากับ 0.66 คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What does is he? มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.49 คิดเป็นร้อยละ 86.33 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง What's her nationality? มีดัชนีประสิทธิผลมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 0.70 คิดเป็นร้อยละ 93.00 และโดยรวมดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.7676 หมายถึง ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในลักษณะที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 76.76 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50

5.2.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุขเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีคะแนนสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 682 คะแนน ($\bar{x}$ = 22.73, S.D = 3.06) ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 825 ($\bar{x}$ = 28.45, S.D = 1.21) และเมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t (t- test for dependent sample) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 คะแนน และ 28.45 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนผลปรากฏว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้เพราะเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแรงและพลังงานเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเข้าใจธรรมชาติของแรงในชีวิตประจำวัน ผลของแรงที่กระทำต่อวัตถุ ลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่างๆของวัตถุรวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้และกระบวนการคิดระดับสูงได้เป็นอย่างดีเป็นการบูรณาการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาสาระกับการพัฒนากระบวนการคิด ที่สำคัญคือการพัฒนาและปลูกฝังให้เด็กคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์การเรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับวัชราน เล่าเรียนดี (2550) อ้างอิงใน พุทธิพงษ์ ศุภมัสดุงกูร (2558) ที่กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P กล่าวว่านักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง คำตอบที่ได้มาจากการฝึกฝนและจำลองสถานการณ์และสรุปด้วยตัวของนักเรียนเอง จึงจำได้นานเพราะจำด้วยความเข้าใจ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P เป็นการสอนที่ช่วยพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม เช่น เป็นคำถามง่ายๆได้จากการสังเกต เป็นคำถามที่คิดวิเคราะห์โดยใช้เหตุผลในการอธิบายทำให้เกิดการบูรณาการจากความรู้เดิมกับข้อมูลความรู้ใหม่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดเวลาโดยเป็นผู้คิดและตอบคำถามหรือฝึกตั้งคำถามในกระบวนการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและความเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาการที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งคำถามและถือว่าคำถามของผู้เรียนมีคุณค่า ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงาน

วิจัยของพัชชากริรัมย์ (2565) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้ Task-Based Learning ร่วมกับ 2W3P มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.85/87.37 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ก่อนและ หลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

5.3.1.1 ควรเพิ่มหรือเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมาย โดยให้จำนวนกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนระดับชั้นของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบความแตกต่างและเห็นประสิทธิภาพของเครื่องมือ

5.3.1.2 ก่อนทำการวิจัยควรปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เข้าใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ให้ชัดเจนก่อน

5.3.1.3 เมื่อจบเนื้อหาเรื่องหนึ่งแล้วควรให้ผู้เรียนเปลี่ยนหน้าที่หรือเปลี่ยนกลุ่มหมุนเวียนกันไป เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในห้องเรียน และไม่เกิดความเบื่อหน่าย

5.3.1.4 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ผู้สอนควร เลือกเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวเพื่อสร้างความสนใจและความกระตือรือร้นของนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมองเห็นภาพของสถานการณ์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างชัดเจน อันเป็นตัวกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือเกิดคำถาม และต้องการแสวงหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ นำไปสู่การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและที่สำคัญนักเรียนจะให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มกำลังและตั้งใจ

5.3.1.5 การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อที่ทันสมัยหลากหลายและมีความเหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้อยากที่จะเรียนรู้และช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

5.3.2.1 จากการศึกษา พบว่าผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระและมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการศึกษาต่อไป

5.3.2.2 ครูควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกกับการเรียน

5.3.2.3 ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจากการมีส่วนร่วม และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเกิดความเท่าเทียมกับสมาชิกในกลุ่ม

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.3.3.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ไปใช้ในการพัฒนา ความสามารถในการคิดระดับสูงด้านอื่น เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

5.3.3.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ไปใช้ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม หรือใช้ร่วมกับเทคนิคผังมโนทัศน์ ผังกราฟิก เป็นต้น⁸³

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมลาดพร้าว.
- กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์. (2549). **การแปลสำนวนจากบทภาพยนตร์ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). **คู่มือครู แนวการจัดทาแผนการสอนพัฒนา
ศักยภาพโครงการทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- กัลญูณ เพชรภรณ์. (2563). **การออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้**. สืบค้นจาก
[https://eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/pluginfile.php/80/mod_resource/
content/1/%การออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.pdf](https://eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/pluginfile.php/80/mod_resource/content/1/%การออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.pdf)
- กุลิสรา จิตรชญาณิช. (2562). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไข่มุก ภาควิชา. (2554). **การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- ชาลีปะ รักดี. (2563). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ 2W3P โดยใช้หนังสืออ่าน
เพิ่มเติมชุด A Little Guide เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วารสาร
เทคโนโลยีและการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2(5), 42-48.
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). **หลักกิจกรรมพื้นฐานการทำงานอาชีพสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ :
แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ณัฐพร พรหมวัง. (2562). **การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้ Activity-
Based Learning ร่วมกับ 2W3P และทฤษฎีวางเงื่อนไขการกระทำที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการ ฟัง-พูด เจตคติ และความมั่นใจในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6** (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,
สกลนคร.
- ทีศนา เขมมณี และคนอื่น ๆ. (2544). **วิทยาการด้านการคิด**. กรุงเทพฯ :
เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปเมเนจเม้นท์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ภูซังค์ มัชฌิโม. (2559). **การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบ
กับการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2563). **การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน**.

- สืบค้นจาก <https://kus.ac.th/MeasureAndEvaluate/index.php?ref=capacity>.
- วาริณีไกรศรี, เจริญวิษณุสมพงษ์ธรรม,และอมรทิพย์เจริญผล. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5 “การวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Research to Make A CHANGE)” (น.506-519). มหาวิทยาลัยราชธานี:อุบลราชธานี.
- สุนันทา แก้วพันธุ์ช่วง. (2550). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพมหานคร.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Adams, M. (1999). “The sociopsychometrics of learning disabilities,” *Journal of Learning Disabilities*. July.
- Applewhite, Philip B. (1965). *Organization Behavior*. New York : Prentice Hall.
- Bartz, W.H. (1994). *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom Language Pedagogy*. New Jersey : Prentice Hall.
- Robinson, P.(1997). *Generalizability and Automaticity of Second Language Learning under Implicit, Incidental, Enhanced, and Instructed Condition*. *Studies-in-Second- Language-Acquisition*.19(2) : 223-247.
- Butler, J.T. (1984). “The Adult Film Industry As Seen by Its Most Famous Male Star,” *Prometheus Book*. No.33-35.
- Canale M.;& Swain M. (1980). *Theoretical Base of Communicative Approaches to second Language Teaching and Testing*. Retrieved December 1st, 2007.
- Harmer, Semy. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. 6th ed. New York: Longman.
- Johnson, K. (1982). *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford: Pergamon Press.
- Juhana. (2012). *Psychological factors that hinder students from speaking in English class* (A class study in a senior high school in South Tangerang, Banten, Indonesia). *Journal of Education and Practice*. 3(12): 12.
- Little, Wood. (1998). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press.

- Morrow, K. (1981). **Principle of Communicative Methodology**. in *Communicative in the Classroom*, 59-66.
- Nunan, D. **Communicative tasks and the language curriculum**. *TESOL Quarterly*, 25(2), 279. 1991.
- Scott, R. (1981). **Speaking in Communication in the Classroom**. Longman Group UK Ltd.
- Shumin, K. (1997). "**Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities**. *Forum*, 35(3), Available: /<http://exchanges.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm> 37
- Ur, P. (1998). **A Course in Language Teaching Trainee**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wang Cheng-Jun. (2006). **Designing Communicative Tasks for College English Courses**. Retrieved December 5th, 2007.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์ ตำแหน่ง อาจารย์
2. ดร.สงคราม นากา ตำแหน่ง อาจารย์
3. นายพลสันต์ พิมพ์ภักดี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
4. นางสาวอรรชนี นิตยาจิต ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
5. นางธัญพร แบนอภัย ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1 แผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ) ด้วยกระบวนการ E-PLC

2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ 2W3P เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food and Drink สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ E-PLC

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ15101
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง At the restaurant	เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อ Food and drink	เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นายอาทร เชื้อวังคำ	โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)

1. สาระ/มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
มาตรฐาน ต 1.3 ป.5/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K)
- 2.2 นักเรียนสามารถฟังและพูดโต้ตอบประโยคได้ (P)
- 2.3 นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ (A)

3. สาระการเรียนรู้

Vocabulary: Food and drink

fried chicken, hamburger, hot dog toast spaghetti, jam, sausage, Roll, pizza, salad, mustard, French fries, Chinese food, donut, cookie, pudding, pie, cake, pancake

Grammar: ประโยคคำถามและประโยคบอกเล่า

Function: การขอและให้ข้อมูล

Culture: การสั่งอาหาร

4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้

จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูเตรียมเอกสารใบความรู้แน่วคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม
2. ครูเริ่มสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนชอบ
ครู : What food do you like best ?
นักเรียน: I like Chinese food.

ขั้นสอน (Presentation)

1. ครูอธิบายใบความรู้แน่วคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม

Vocabulary: fried chicken, hamburger, hot dog toast spaghetti, jam, sausage, Roll, pizza, salad, mustard, French fries, Chinese food, donut, cookie, pudding, pie, cake, pancake

2. นักเรียนฟังบทสนทนา ครูอ่านให้ฟัง แล้วครูสรุปและอธิบายให้นักเรียนฟังสถานการณ์บทสนทนา

Susan is at a fast food restaurant near her work. She is very hungry and has little time.

Girl : Good afternoon. May I take your order, please ?

Susun : Yes, please. I would like a hamburger.

Girl : Would you like anything to drink?

Susun : Yes, please. I would like a Coke.

Girl : Small or large?

Susun : Large please.

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูให้นักเรียนทำใบงานก่อนและหลังเรียน
2. ครูให้นักเรียนฝึกพูดบทสนทนา

ขั้นนำไปใช้ (Production)

1. นักเรียนนำบทสนทนา ระหว่าง Susan และ Girl ฝึกพูดตามจนเกิดทักษะ93
2. หลังจากนั้นให้กลุ่มตรวจสอบกันเอง แล้วนำเสนอการณ์ มาจำลองเป็นตัวเองและเพื่อนฝึกพูดจน

คล่อง

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูทบทวนเนื้อหาให้นักเรียนฟังอีกรอบ
2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงาน

5. สื่อการเรียนรู้ (Materials)

- 5.1 ใบความรู้
- 5.2 ใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2
- 5.3 Picture Dictionary
- 5.4 Smart TV

6. การวัดและประเมินผล (Assessment)

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K)	การทดสอบ	ใบงานที่ 1 และ 2	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ขึ้นไป
การตอบโต้ (P)	การพูดโต้ตอบ	แบบประเมินการพูดโต้ตอบ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนมีความใฝ่รู้ (A)	การสังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับ คุณภาพผ่าน ขึ้นไป

7. ความคิดเห็นของผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบบันทึกหลังสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

8. ผลการจัดการเรียนการสอน

8.1 ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

.....

8.2 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

.....

8.3 ด้านจิตพิสัย (Affective Domain)

.....

9. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน

.....

10. แนวทางปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนา

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นายอาทร เชื้อวังคำ)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะผู้ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจแผน

(.....)

ภาคผนวก

ใบความรู้

Let's read.

FOOD AND DRINKS

bread

bagel

cheese

olive

butter

egg

honey

jam

sausage

salami

meat

chicken

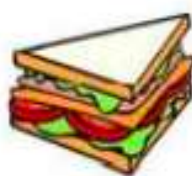
fish

chips

hamburger

sandwich

pizza

soup

popcorn

cake

cookie

ice-cream

chocolate

candy

ใบงานที่ 1 ก่อนเรียน

Match the word with the picture.

a. hamburger

b. soda

c. coffee

d. soup

e. milk

f. orange juice

g. pizza

h. hot dog

i. Beer

j. fries

เฉลยใบงานก่อนเรียน

Match the word with the picture.

a

d

j

c

i

- a. hamburger
- b. soda
- c. coffee
- d. soup
- e. milk
- f. orange juice
- g. pizza
- h. hot dog
- i. Beer
- j. fries

g

e

h

b

f

ใบงานที่ 2 หลังเรียน

Part 2 / Match the picture and the vocabulary 11-20 (10 points)

11.		Salad
12.		Fried egg
13.		soda
14.		Fried chicken
15.		milk
16.		Hot dog
17.		rice
18.		pizza
19.		hamburger
20.		Orange juice

เฉลยใบงานที่ 2 หลังเรียน

Part 2 / Match the picture and the vocabulary 11-20 (10 points)

11.		Salad
12.		Fried egg
13.		soda
14.		Fried chicken
15.		milk
16.		Hot dog
17.		rice
18.		pizza
19.		hamburger
20.		Orange juice

แบบประเมินที่ ๑

แบบประเมินการพูดประโยคสนทนา (P)

คำชี้แจง ให้ผู้สอน ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินที่กำหนด

ระดับ 3 หมายถึง ดี ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

[illegible]

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ความถูกต้อง			ความคล่องแคล่ว			การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
20	เด็กหญิงธยานี ศรีคำมูล										
21	เด็กหญิงนลพรรณ พรหมรัตน์พันธ์										
22	เด็กหญิงปิ่นมุก สาพาลา										
23	เด็กหญิงเปรมสุตา สาสีทา										
24	เด็กหญิงพัชรา ทองสะอาด										
25	เด็กหญิงพานเงิน มูลลุน										
26	เด็กหญิงภัทรวดี ดอนน้อย										
27	เด็กหญิงวิลาวัลย์ ฉันทะ										
28	เด็กหญิงสุกฤษฎิตา ศิริวิ										
29	เด็กหญิงสุกัญญา ขาติทุ่ง										
30	เด็กหญิงสุทธิดา สุวรรณ										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาทร เชื้อวังคำ)

แบบประเมินที่ ๒

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการไฟ้เรียนรู้ (A)

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาคุณภาพพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนและเขียนเครื่องหมาย / ลงใน

ช่องระดับคะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับสูง ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลางระดับ 1 หมายถึง มี พฤติกรรมในระดับต่ำ

[illegible]

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ความถูกต้อง			ความคล่องแคล่ว			การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
19	เด็กหญิงธยานี ศรีคำมูล										
20	เด็กหญิงธยานี ศรีคำมูล										
21	เด็กหญิงนลพรรณ พรหมรัตน์พันธ์										
22	เด็กหญิงปิ่นมุก สาพาลา										
23	เด็กหญิงเปรมสุตา สาสีทา										
24	เด็กหญิงพัชรา ทองสะอาด										
25	เด็กหญิงพานเงิน มูลลุน										
26	เด็กหญิงภัทรวดี ดอนน้อย										
27	เด็กหญิงวิลาวัลย์ ฉันทะ										
28	เด็กหญิงสุกฤษฎา ศิริวิ										
29	เด็กหญิงสุกัญญา ชชาติทุ่ง										
30	เด็กหญิงสุทธิดา สุวรรณ										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาทร เชื้อวังคำ)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ15101
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง At the restaurant	เวลาเรียน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อ Food and drink	เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นายอาทร เชื้อวงศ์	โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)

1. สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด**
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน
 2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 3. ระบุ / วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน
 4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง (K)
2. นักเรียนสามารถตอบประโยคคำถามเกี่ยวกับอาชีพและสถานที่ทำงานที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ (A)

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

เห็นคุณค่าของอาชีพที่สุจริต

4. สาระสำคัญ

การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ของบุคคลสำคัญในครอบครัวนอกจากจะช่วยให้เพิ่มพูนคำศัพท์แล้ว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องในชีวิตประจำวัน และยังเห็นคุณค่าของอาชีพอีกด้วย

5. สาระการเรียนรู้ 107

1. **Vocabulary** : chef, teacher, doctor, nurse, dentist, fisherman, policeman, student, postman, farmer, pilot, housewife, singer, soldier, taxi driver
2. **Structure** :
 - What does (he / she) do?
= He's / She's a / an
 - Where does (he / she) work?
= He / She works in a
 - Does (he / she) a nurse ?
= Yes, he / she does. / No, he / she doesn't.

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

ครูพูดแล้วชี้ไปที่ตัวเอง “I am a teacher.” ครูชี้ไปที่นักเรียนแล้วพูดว่า “You are the students.”

6.2 ขั้นสอน (Presentation)

1. ครูชูบัตรภาพคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพให้นักเรียนดูแต่ละคำพร้อมออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม หลังจากออกเสียงเสร็จแล้วให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเองพร้อมทั้งสะกด

2. ครูอธิบายโครงสร้างที่ใช้คำถามเกี่ยวกับอาชีพ ดังนี้

2.1 What does he do? (ครูชูบัตรภาพ)

= He is a doctor.

ครูอธิบายการใช้ a / an ซึ่ง a จะใช้หน้าคำนามนับได้เอกพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ และ an จะใช้หน้าคำนามนับได้เอกพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ

2.2 Where does he work?

= He works in the hospital.

ครูอธิบายการใช้ do / does ซึ่ง do จะใช้กับประธานที่เป็นพหูพจน์ (I, You, We, They) และ does จะใช้กับประธานที่เป็นเอกพจน์ (He, She, It)

2.3 Does he a doctor?

= Yes, he does.

6.3 ขั้นฝึก (Practice)

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ

6.4 ขั้นนำไปใช้ (Production) 108

ครูให้นักเรียนจับคู่สนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับเรื่องอาชีพ สลับกันถามตอบ จำลองสถานการณ์ตอบคำถามในอาชีพที่ตนเองอยากเป็น ครูให้นักเรียนฝึกพูดจนคล่อง

6.5 ขั้นสรุป (Wrap up)

ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจแบบฝึกหัดเรื่องอาชีพ และทบทวนคำศัพท์

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. Smart TV
2. ใบงานเรื่องอาชีพ
3. หนังสือภาษาอังกฤษ

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่ต้องการวัด / วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) - ใบงาน	- ตรวจใบงาน	- ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 70 %
ด้านทักษะกระบวนการ (P) - บัตรคำศัพท์	- สังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	- ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 70 %
ด้านจิตพิสัย (A) - มีความใฝ่เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรม	- ได้คะแนนแต่ละข้อไม่น้อยกว่าระดับ 3

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาทร เชื้อวงศ์คำ)

แบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง Jobs

Direction : Fill the word in the sentence. (เติมคำศัพท์ลงในประโยคให้ถูกต้อง)

Example : She is a singer. ➡

1. Mother looks after sick people.

She is a

6. My brother fishes as a job as
a hobby.

He is a

2. Malee studies at school.

She is a

7. Uncle works a post office.

He is a..... ➡

3. Father works in the hospital.

He is a

8. Somsak looks after farm.

He works on the land.

He is a

4. Brother works at the police
station.

He is a

9. Frank works in the kitchen.

He is a

5. Ann teaches students.

She is a

10. Suda cares for diseases
of the teeth.

She is a.....

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

1. Nurse
2. Student
3. Doctor
4. Policeman
5. Teacher
6. Fisher
7. Postman
8. Farmer
9. Cook
10. Dentist

แบบประเมินที่ ๑

แบบประเมินการพูดประโยคสนทนา (P)

คำชี้แจง ให้ผู้สอน ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมินที่กำหนด

ระดับ 3 หมายถึง ดี ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

[illegible]

20	เด็กหญิงนลพรรณ พรหมรัตน์พันธ์										
21	เด็กหญิงปิ่นมุก सापाला										
22	เด็กหญิงเปรมสุตา สาสีทา										
23	เด็กหญิงพัชรา ทองสะอาด										
24	เด็กหญิงพานเงิน มูลลุน										
25	เด็กหญิงภัทรวดี ดอนน้อย										
26	เด็กหญิงวิลาวัลย์ ฉันทะ										
27	เด็กหญิงสุกฤษฎา ศิริวิ										
28	เด็กหญิงสุกัญญา ชาติทุ่ง										
29	เด็กหญิงสุทธิดา สุวรรณ										
30	เด็กหญิงสุพรรณษา ใจตรง										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาทร เชื้อวังคำ)

แบบประเมินที่ ๒

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการไฟ้เรียนรู้ (A)

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาคุณภาพพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนและเขียนเครื่องหมาย / ลงใน

ช่องระดับคะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับสูง ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลางระดับ 1 หมายถึง มี พฤติกรรมในระดับต่ำ

[illegible]

19	เด็กหญิงธยานี ศรีคำมูล										
20	เด็กหญิงนลพรรณ พรหมรัตน์พันธ์										
21	เด็กหญิงปิ่นมุก สาทพาลา										
22	เด็กหญิงเปรมสุตา สาสีทา										
23	เด็กหญิงพัชรา ทองสะอาด										
24	เด็กหญิงพานเงิน มูลลุน										
25	เด็กหญิงภัทรวดี ดอนน้อย										
26	เด็กหญิงวิลาวัลย์ ฉันทะ										
27	เด็กหญิงสุกฤษฎา ศิริวิ										
28	เด็กหญิงสุกัญญา ขาดิทุ่ง										
29	เด็กหญิงสุหิธิดา สุวรรณ										
30	เด็กหญิงสุพรรณษา ใจตรง										

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายอาทร เชื้อวังคำ)

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพเครื่องมือในการศึกษา

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินแผนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน และพิจารณาในแต่ละรายการมีความเหมาะสมเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ตารางที่ ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					x̄	ระดับคุณภาพ
	1	2	3	4	5		
1. ด้านสาระสำคัญ							
1.1 ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
1.2 ภาษาที่ใช้ชัดเจนถูกต้องตามหลักวิชาการ	5	5	5	5	4	4.8	มากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 ครอบคลุมตามสาระสำคัญ	5	5	5	5	4	4.8	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้ชัดเจน	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
3.2 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาที่สอน	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
4.3 ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
4.4 จัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	4.8	มากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด

5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา มีคุณภาพ	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
5.3 สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4	5	4	5	5	4.6	มากที่สุด
5.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
5.6 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	4	5	4.8	มากที่สุด
6.3 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด

ตารางที่ ค.1 : ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์

(Index of Item Objective Congruence : IOC)

แบบทดสอบกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

ข้อสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1	ได้
2	1	1	1	0	1	4	0.8	ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.8	ได้
4	0	1	1	0	1	3	0.6	ได้
5	1	1	1	1	1	5	1	ได้
6	1	1	0	1	0	3	0.6	ได้
7	1	1	1	1	1	5	1	ได้
8	1	1	1	1	1	5	1	ได้

9	1	0	1	1	1	4	0.8	ได้
10	1	1	1	1	1	5	1	ได้
11	1	1	1	1	1	5	1	ได้
12	1	1	1	1	1	5	1	ได้
13	1	1	1	1	1	5	1	ได้
14	1	1	1	1	1	5	1	ได้
15	1	1	1	1	0	4	0.8	ได้
16	1	1	0	1	1	4	0.8	ได้
17	0	1	1	1	1	4	0.8	ได้
18	1	1	1	1	1	5	1	ได้
19	1	1	1	1	1	5	1	ได้
20	1	1	1	1	1	5	1	ได้

ตารางที่ ค.2 : ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาคผนวก ง

สรุปผลการดำเนินการ E-PLC 3 วงรอบ

1. การสร้างแผนการดำเนินงานและสร้างทีม E-PLC
2. แผนภูมิแก้งปลาปัญหา / สาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา
3. ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน
4. QR Code วิดีโอกิจกรรมการเปิดชั้นเรียน 3 วงรอบ

รายงานการดำเนินงานระบบ E-PLC วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

โดย

นายอาทร เชื้อวังคำ

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

รหัส 676550028-1

อาจารย์นิเทศ

ผศ.ดร.กุหลาบ บุริสาร

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์

วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

2567

สรุป 3 วงรอบ

รายงานการดำเนินงานระบบ E-PLC วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

การสร้างแผนการดำเนินงาน E-PLC

1. ชื่อครูผู้สอน (Model Teacher) นายอาทร เชื้อวังคำ
2. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ) ตั้งอยู่เลขที่ 355 หมู่ 13 ต.พระลับ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
3. นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นที่ 1 จำนวนนักเรียน 30 คน ชาย 10 คน หญิง 20 คน
4. ปัญหา เรียนมีความคิดพื้นฐานที่หลากหลาย ทำให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกันในการทำงาน
5. สมาชิกทีม E-PLC ประเภท ครูผู้ช่วย/ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้ (Buddy Teacher: BT)
 - 5.1 นายสุทธิพันธุ์ รัสสุรีย์ ไม่มีวิทยฐานะ
วิชาเอก ดนตรีพื้นบ้าน
6. สมาชิกทีม E-PLC ประเภท ครูพี่เลี้ยง (Mentor Teacher: MT)
 - 6.1 นางสาวอรจรรย์ นิตยาชิต วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
วิชาเอก ภาษาอังกฤษ
7. สมาชิกทีม E-PLC ประเภท ครูสร้างแรงบันดาลใจ (Inspirator Teacher : IT)
 - 7.1 นายมนุนันท์ ปิตตาโส วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
วิชาเอก พลศึกษา
8. สมาชิกทีม E-PLC ประเภทผู้บริหาร (School Administrators: SA)
 - 8.1 นายพลสัมพันธ์ พิมพ์ภักดี
ผู้อำนวยการโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)
9. สมาชิกทีม E-PLC ประเภทผู้เชี่ยวชาญ (Expert: E)
 - 9.1 ดร. กุหลาบ บุริสาร อาจารย์ประจำวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ กำกับติดตามการดำเนินงานพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น
 - 9.2 ดร.คเชนทร์ กองพิลา ศิษยานุศิษย์

10. แผนการดำเนินงานกิจกรรม และเวลา เป้าหมาย

ลำดับที่	กิจกรรม	วัน เดือน ปี เวลา เป้าหมาย		
10.1	ศึกษาทำความเข้าใจคู่มือระบบ E-PLC 2567	25-31 พ.ค. 67		
10.2	เปิดเรียนทำการวิเคราะห์ชิ้นงานนักเรียน/ศึกษาปัญหา	27-31 พ.ค. 67		
10.3	นักศึกษาเข้าเรียนบทเรียนจรรยาบรรณ 3 บทและสอบผ่าน	1-30 มิ.ย.67	-	-
10.4	การสร้างแผนการดำเนินงาน	8-13 มิ.ย. 67		
10.5	การสร้างทีม E-PLC	14-20 มิ.ย. 67		
		วงรอบ 1	วงรอบ 2	วงรอบ 3
10.6	ประชุมวิเคราะห์ชิ้นงานนักเรียน (ปัญหา) และนำไปออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้	21-30 มิ.ย. 67	1-6 ส.ค. 67	1-9 ก.ย. 67
10.7	ประชุมวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้	1-9 ก.ค. 67	7-14 ส.ค. 67	10-15 ก.ย. 67
10.8	เปิดชั้นเรียน/บันทึก VDO/ตัดต่อเหลือ 15 นาที	10-19 ก.ค. 67	15-24 ส.ค. 67	16-26 ก.ย. 67
10.9	ประชุมสะท้อนคิดหลังเปิดชั้นเรียน	20-31 ก.ค. 67	25-31 ส.ค. 67	27-29 ก.ย. 67
10.10	สรุปผลงานทั้ง 3 วงรอบ	30 ก.ย.- 10 ต.ค. 67		

ลงชื่อ

(นายอาทร เชื้อวงศ์)

ผู้จัดทำ

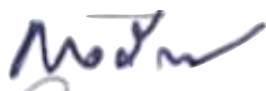
ลงชื่อ

(นางสาวอรรณีย์ นิตยาชิต)

ครูพี่เลี้ยง

ลงชื่อ

(นายพลสันต์ พิมพ์ภักดี)

ผู้อำนวยการ

ลงชื่อ

(ดร. กุหลาบ ปุริสาร)

อาจารย์นิเทศก์

ขั้นตอนที่ 2

การสร้างทีม E-PLC

ชื่อทีม โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มโฮ) เริ่มจัดตั้งทีมวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ 2567
 ชื่อนักศึกษา นายอาทร เชื้อวงศ์ ตำแหน่ง ครูผู้สอน โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุ่มโฮ)
 อำเภอ เมืองขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น

นางสาวอรรณีย์ นิตยาชิต
ครูพี่เลี้ยง

นายพลสันท์ พิมพ์ภักดี
ผู้อำนวยการโรงเรียน

นายมนุนทร์ ปิตาโส
ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ

นายอาทร เชื้อวงศ์
ผู้สอน

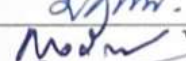
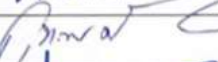
นายสุทธินันต์ รัสสุรีย์
ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้

ดร.เคนทร์ กองพิลา
ศึกษานิเทศก์

ดร. กุหลาบ ปุริสาร
อาจารย์นิเทศก์

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	บทบาทภายในทีม	ลายมือชื่อ
1	ชื่อ นายอาทร เชื้อวงศ์	ครูผู้สอน	
2	ชื่อ นายสุทธินันต์ รัสสุรีย์	ครูเพื่อนร่วมเรียนรู้	
3	ชื่อ นางสาวอรรจนีย์ นิตยาชิต	ครูพี่เลี้ยง	
4	ชื่อ นายมนินทร์ ปิตดาไส	ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ	
5	ชื่อ นายพลสันต์ พิมพ์ภักดี	ผู้อำนวยการ	
6	ชื่อ ผศ.ดร.กุหลาบ ปุริสาร	อาจารย์นิเทศก์	
7	ชื่อ ดร.คเชนทร์ กองพิลา	ศึกษานิเทศก์	

วัน/ เดือน/ปี้ที่จัดตั้งทีม 20 มิถุนายน 2567

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ครูพี่เลี้ยง

(นางสาวอรรจนีย์ นิตยาชิต)

ลงชื่อ

ผู้อำนวยการ

(นายพลสันต์ พิมพ์ภักดี)

ลงชื่อ

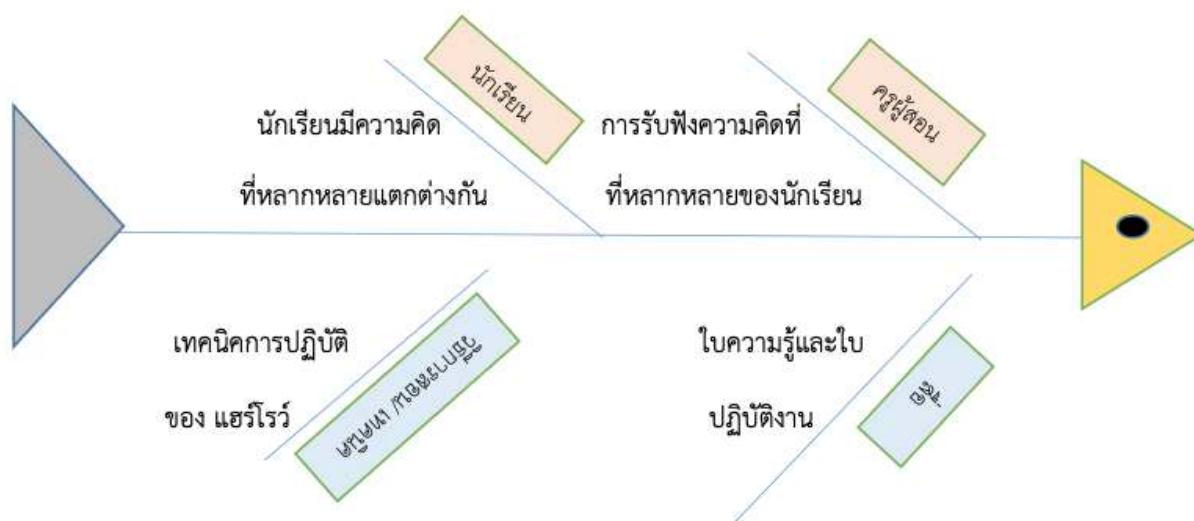

อาจารย์นิเทศก์

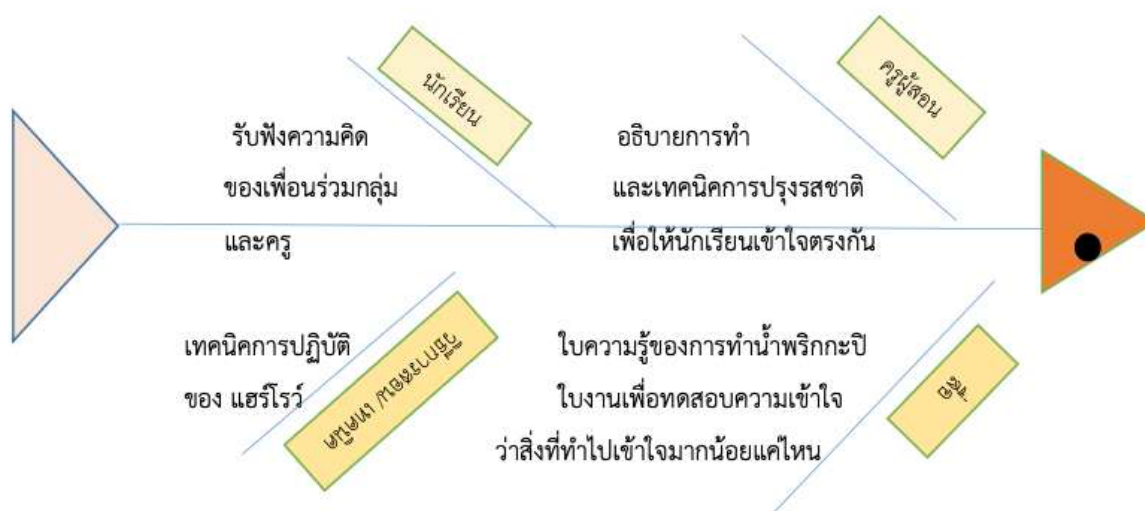
(ดร. กุหลาบ ปุริสาร)

7.5 แผนภูมิแก๊งปลา

ปัญหา / สาเหตุของปัญหา

แนวทางการแก้ไข

ภาพที่ ง.1 : แผนภูมิแก๊งปลา

ภาพถ่ายกิจกรรมการสรุปรงานทั้ง 3 วงรอบ
การจัดประชุมทีม E-PLC โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมธ)

ภาพที่ ง.2 : การดำเนินงาน สะท้อนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 วรรณคดี

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
รายวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาพที่ ง.3 : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามกระบวนการ E-PLC 3 วงรอบ

QR Code วิดีโอกิจกรรมการเปิดชั้นเรียน 3 วงรอบ
การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้

วงรอบที่ 1

วงรอบที่ 2

วงรอบที่ 3

ภาพที่ ง.4 : QR Code วิดีโอกิจกรรมการเปิดชั้นเรียน 3 วงรอบ
การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ตามกระบวนการ E-PLC

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล

นายอาทร เชื้อวังคำ

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2541

สถานที่เกิด

โรงพยาบาลดงหลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร

สถานที่ฝึกปฏิบัติการสอน

โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน 2 (สมาน สุเมโธ)

ตำแหน่ง

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2564

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต ภาษาอังกฤษศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

พ.ศ.2568

ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย